REFORMATOR

Bijgeschriften van de RV-BIJBEL

Dit is een preview van het boek III MARTELAREN van het komende boek ‘REFORMATOR - Bijgeschriften van de RV-Bijbel’.

Zoals de oude bijbel bijgeschriften had, in de vorm van apocriefen en deuterocanonieke boeken, zo heeft de nieuwe bijbel, de RV-Bijbel, de Rodenberg Versie, ook bijgeschriften.

Dezen zijn opgetekend in dit boek. Reformator is een aankondiger van de nieuwe bijbel, van de RV-Bijbel. Dit is het tweede grote boek, na de RV-Bijbel zelf.

Het werk is net zoals de RV-Bijbel in het Rodenbergs-Nederlands geschreven, wat dus soms een afwijkende spelling of grammatica kan hebben, als één van de Nederduitse streektalen.

Het is de Nederduits gereformeerde vaktaal vanaf de zeventiger jaren.

De Reformator, de bijgeschriften van de RV-Bijbel, is de klassieke leidraad bij de nieuwe bijbel, die het dichtst bij de grondslag ligt van het ontstaan van de nieuwe bijbel.

In dat opzicht is het ook van grote en unieke historische waarde voor iedereen die studie maakt van de nieuwe bijbel.

III MARTELAREN

1.

Vijanden van Getsemané

1. Dat wat we om ons heenzien zijn schijnrealiteiten, spiegelingen van hogere werelden die nog niet vertaald zijn. We leven in vergiftigde dromen. Mensen, dit is geen werkelijkheid. We leven in het gebied buiten het paradijs door de zondeval. Het paradijs moet je van binnen zoeken, en dat is geen lusthof, maar de geboden des Heeren die leven brengen.

2. Predikanten zijn er niet allereerst voor om troost en hoop te geven. Er is veel valse hoop en valse troost waarin de mens verdronken is. De eerste taak van de predikanten is de wegen des Heeren te tonen.

3. Het evangelische werd vaak te vrij, zo vrij dat het tot voorspoeds-evangelie werd. ‘Waar is nu je God,’ zeiden sommigen in de vrijere evangelische kerken tot hen die het minder hadden. Ze meten de relatie met God af aan werelds succes, maar dan is het meer de relatie met de mammon. ‘Oh, hoe kun je de Heere dienen als je depressief bent ?’ zeiden sommigen tot hen die het minder hadden, hen die depressief waren, en anderen predikten dat depressief zijn een zonde is. Maar de oude profeten waren veelal depressief, over de zonde waarin de mensheid was opgeslokt. Daar weenden en klaagden ze over, en daarom hadden ze het teken des Heeren op hun hoofden, waren ze verzegeld.

4. Juist over hen die niet weenden over de zonde kwam het oordeel door de engelen gebracht. Men was vastgeraakt in de Laodiceaanse voorspoedskerk van schoonpraterij, terwijl Luther en Calvijn, de grondleggers van de reformatie, die overigens voortbouwden op het werk van Johannes Hus, de armoedsmonnik die meer Franciscaans was, hiertegen predikten. Grote delen van de evangelische kerk waren antinomiaans geworden. Het staat gelijk aan de losbandigheid die ze zich aanmatigen in hun vrijheid in Jezus, als een afgodsmodel. Ze volgen een roze Jezus die alles door de vingers ziet, want alles is genade, en werelds succes is hun maat. Er werd neergekeken op depressieven, armen, hen die het minder hadden, zieken. Er was ook een zwaardere stroom binnen de evangelische kerk die daar allemaal niets van wilde weten. Zij waren meer zwaar gereformeerd, en leefden in de vreze des Heeren. Je zou ze ook gereformeerd-evangelisch kunnen noemen, of calvinistisch-evangelisch, alhoewel ze terecht vaak heel wat op de Institutie van Calvijn hadden aan te merken.

5. De Institutie was de legalistische, Romeins-juridische forensische Calvijn, de jongere Calvijn, nogal kort door de bocht. Het was de Calvijn als rechtenstudent, terwijl zijn bijbelverklaring meer pastoraal was. We zien daarom twee Calvijnen die nogal met elkaar botsen. In de bijbelverklaringen interpreteert hij het allemaal veel ruimer, komen er nuances, en laat hij zijdeurtjes en achterdeurtjes zien. De bijbelverklaringen zijn geenszins het monster wat de Institutie is, maar het zit er wel tussendoor, en Calvijn heeft zijn leven lang aan de Institutie vastgehouden en aanvullingen gegeven. Dan trok hij weer een strak gezicht. De bijbelverklaringen zijn dus niet zonder gevaren, en daarom is een Calvijn-verklaring dus van groot belang.

6. We spreken daarom van een hogere en lagere Calvijn.

7. ‘Waar is nu je God ?’ Ze zeiden het ook tegen Jezus op Golgotha. ‘Je kunt God zo niet dienen.’ Het zijn vijanden van Getsemané. Het zijn verachters van Getsemané. Hun God heeft geen wet en ook geen lijden. Daar moet je bij hen niet mee aankomen.

8. Het is moeilijk als dat mensen zijn waar je om geeft. Je weent over hen, maar ze trekken de schouders op. Dat smalle pad willen ze niet begaan, en al helemaal niet door de enge poort. Ze willen op de evangelische brede weg blijven, hun voorspoedskerk is hen lief. Zo gaan ze slapend door het leven, als in een ordinaire flutroman. Het is een roddelende kerk, over de ruggen van anderen heen. Het is geen echte kerk maar een club.

9. Het is tragisch en treurig. De oude profeten weenden erover. Jezus weende erover. Soms ging hij met een gesel er doorheen. Daarom wilden ze hem laten hangen. Hij was een bedreiging voor het religieuze bewind, een bedreiging voor de religieuze markt, want dat is wat het is. Als je markt drijft dan predik je mensen naar de mond. Dan predik je om het geld los te maken in de zakken van de mens, opdat het naar je toe zal rollen. Maar dat is niet wat predikanten behoren te zijn. Marktgedrag of winstbejag is een strik. Dan wordt het vlees tot Woord. Dan predikt men valse hoop en valse troost, en de mensen worden trots en dutten in. Dan wordt het evangelie tot een slaaplied. Laten we ervoor waken.

10. Ik wil u uitnodigen om terug te keren tot de tuin. Laat al die stadse stenen maar los. Op hoeveel valsheid zijn de steden en kerken gebouwd ? Op hoeveel hopen bloed en schedels ? Botten liggen overal, maar men ziet het niet en wil het niet zien. Och, ontwaakt toch, en keer weder tot de tuin des Heeren, en ga tot de wildernis, waar alle verborgen geheimen liggen, om zo iets van uw leven te maken, uw leven zin te geven. Het hoeft niet te eindigen bij de stad en de kerk. Zo kunnen wij langs de tuinkerk gaan tot de wilderniskerk, waar een overblijfsel is.

11. De vijanden van Getsemané voorbij. Wanneer zal het voorbij zijn ? Draag uw Getsemané. Getsemané zal u leiden.

12. Calvijn geeft aan dat er geen directe vleselijke verdienste is, maar de verdienste van het lijden.

13. In de leer van Calvijn is genade een ander loon. God kijkt er niet naar zoals de mensen er naar kijken. Bij Calvijn is de genade onverdiend naar het vleselijke. Als hij het over het geestelijke heeft, dan heeft hij het over de diverse lagen van de mens waarvoor verschillende regels gelden, net zoals dit bij God is. God heeft ook een diepere, verborgen laag, die in strijd is soms met zijn wil. Er gelden andere regels hier, namelijk van de eeuwige verborgen raad des Heeren, oftewel de verborgen kennis, een geheimenis. Dit is zoals Calvijn het beschrijft een ravijn waar we niet te dichtbij mogen komen, anders zouden we ten prooie vallen aan ijdele nieuwsgierigheid.

14. Dat het loon onverdiend is in de bewoordingen van Calvijn is Calvijn’s voorzichtigheid met woorden, zoals hij dat zelf stelde, vanwege dat alle werken van de mensen bezoedeld zijn en onwaardig zijn, zoals een kind maar wat aankliedert, en slechts door zijn vader wordt bemoedigd. De vader heeft het kind wat geleerd, en het kind doet dit onvolmaakt na, zeer klungelig, dus het is geen daadwerkelijk loon wat het kind hiervoor kan krijgen, maar meer een bevestiging en

bemoediging. Maar Calvijn laat ook de diepere lagen in de mens zien waarin de mens dichter bij God is. Hier durft hij niet te ver in te gaan. Hij wil ruimte houden voor het geheimenis, maar laat duidelijk blijken dat er dingen gaande zijn, diepere lagen bij God en mens, waar de mens nog niet van op de hoogte gesteld mag worden. Het zou ook te gevaarlijk zijn, stelt hij, om andere woorden te gebruiken, die de mens zou kunnen misbruiken. Hij wil niet terugvallen in het katholieke aflaatsysteem waartegen hij schrijft, dus hij gebruikt strategie. Calvijn geeft alleen hints, maar dieper in de lagen kruizen de lijnen tussen God en mens, en daar is God moeder. Dat hij niet veel over God de Moeder spreekt is vanwege dat hij al eerder had gesteld dat de mens de Moeder heeft misbruikt en verworpen, dus daarom is de mens als oordeel onder een tuchtigende vader gesteld.

15. Calvijn toonde dus aan dat er meer was, en ook dat hij zelf meer wist dan dat hij liet doorschemeren. Hij stelde dat hij moest wachten totdat er betere bewoordingen zouden zijn, zodat het wel veilig zou zijn bepaalde dingen hierover te bespreken.

16. Dat Calvijn veelal geheimzinnig en tegenstrijdig sprak, en soms hints gaf, heeft te maken met het feit dat hij een Augustijner was, en Augustinus had ook gesteld dat God soeverein was, en dat de natuurlijk orde zomaar ineens kon omslaan. Zo sloeg Calvijn dus ook soms om. Calvijn stelde dat dingen konden veranderen, en dat situaties verschillend waren, zodat er andere regels konden gelden, dus hij waarschuwde tegen zomaar navolgen, en wees op het afgestemd zijn, het afwachten, oftewel het geleid worden. Binnen dat kader zou de mens loon ontvangen, zoals de arme Lazarus, ook al was dat in zijn eigen woorden, ter beveiliging, onverdiend loon, want hij vertrouwde de mens in niks, en de mens was in zijn ogen ook compleet waardeloos en bezoedeld.

17. Dit is belangrijk om op te merken bij verdere studie en bespreking van Calvijn, dat hij in een soort vage code-taal spreekt, in geheimtaal. We hebben daarom ook met een verborgen Calvijn te maken, oftewel het verborgen calvinisme.

18. Onverdiende genade, en dus ook onverdiend loon, was zijn veiligheidstaal, zijn strategische taal. Meer gunde hij de gewone burger niet, maar hij gaf wel hints tot hen die daarvoor opmerkzaam waren. Calvijn was tegen zomaar rechtstreekse letterlijke verdienste, ook omdat hij bang was dat de eer bij God weggehaald zou worden door geklungel van mensen, maar hij had wel degelijk een hemels verdienmodel, waarvoor de arme Lazarus als voorbeeld werd gebruikt, als verdienmodel. Er was dus geen rechtstreeks loon. Goede werken werden niet zomaar uitbetaald. Maar er was dus wel loon via afstemming en via aflegging. Juist als de mens, net als Lazarus alles teruggaf aan God, de oude natuur aflegde, dan was daarvoor een loon, wat Calvijn voor de zekerheid en veiligheid gewoon genade-loon noemde, want de kinderen rommelden maar wat aan. Het stelde niets voor.

19. De mens was zelfs vals in zijn goedheid. Alleen God was waarlijk goed. Dat dieper dingen konden veranderen sloot hij niet uit. Dat was immers ook de theologie van Augustinus. Calvijn was er echter heel voorzichtig mee. Als men te ver zou gaan in het geheimenis, dan zou men onder de toorn des Heeren terecht komen. De mens mocht niet vooruitlopen op God.

20. Elk verdienen bij Calvijn was dus altijd indirect, en nooit als echt loon, maar als bemoediging en bevestiging. Zo ging alle lof naar God.

21. Er was geen tegenstelling tussen genade, werken, loon, verdiensten. Het hoorde bij elkaar. Het kwam allemaal van God. In de diepte van het geheimenis was de kruizing tussen de menselijke lijn en de lijn van God, iets waar hij zich nauwelijks aan durfde te wagen, vanwege het gevaar van misbruik. De mens was er niet aan toe. De mens was diep gevallen. Nu moest de mens afwachten en leren afstemmen en afleggen, oftewel het pad van de arme Lazarus. Op dit pad moest de mens zich niets verbeelden. Het kwam dus van God, maar Calvijn wachtte op betere bewoordingen om de brug tussen God en mens te beschrijven, op diepere betekenissen. In de Institutie, het boek van zijn jongere jaren, wat hij tijdens zijn gehele leven heeft aangevuld, durfde hij hier niet diep op in te gaan, vanwege dat het een aanval op het oude kerksysteem was. In zijn commentaren was hij vrijer en pastoraler. Verder dan hints en wat nuances kwam het verder niet echt.

2.

Het pad van boetvaardigheid

1. De mens bestaat volgens Calvijn uit concentrische cirkels, dus verschillende lagen, en zo is dat ook met God. Ook zijn theologie bestaat uit concentrische cirkels. In elke laag gelden er andere regels, en de lagen kunnen tegenstrijdig zijn aan elkaar, zoals God's wil in strijd is met God's diepere verborgen raad die eeuwig is. Het is een strijd tussen wil en verstand, tussen wil en kennis. Deze lagen en concentrische cirkels spelen op elkaar in en strijden tegen elkaar, en dat vormt Calvijn's ingewikkelde concentrisch-dialectische theologie. Genade is niet tegenstrijdig aan loon en verdienste, maar schakelt de vleselijke vorm ervan uit. Genade is in Calvijn's leer niet overlappend zoals in de leer van vele genade-predikers. De genade schakelt ook niet zomaar de geboden uit, maar wel de vleselijke geboden van mensen. Genade heeft dus een gematigde plaats in de leer van Calvijn, is niet altijd overduidelijk aanwezig, blijft soms op de achtergrond, omdat Calvijn ook aandacht wil geven aan andere belangrijke thema's. Soms worden genade en uitverkiezing verdreven.

2. Soms strijdt Calvijn tegen zijn eigen leer, maar dat is juist een kenmerk van zijn leer. Hij moet ervoor zorgen dat zijn rivieren niet uit hun bedding treden.

3. Er is geen direct, letterlijk loon in zijn leer, maar een abstract loon. Er is dus niet zomaar direct loon op goede werken, omdat de goede werken van de mens bezoedeld zijn. Hij laat dan wel zien hoe het hemelse loon voorzichtig kabbelt ergens, als een klein stroompje. Dat moet nog ergens in de wildernis zijn, bij de arme Lazarus, en bij de arbeiders in de wijngaard. Dat is het afstemmingsloon, het geleidingsloon. Het gaat dus niet om de goede werken op zich, maar om de mate waarin we geleid worden. Calvijn is heel voorzichtig met het uitkeren van dat loon, en gebruikt hiervoor een filter. Hij wijst dan op het lijden, als een lijdensloon, een stervensloon. Hij wijst dan op het afleggingsloon. Ook dat noemt hij genade. Het is immers genadeloon, van vader tot kind. Het kind is onvolkomen, en wordt slechts bemoedigd. Het eigenlijke werk is van de vader, die het leert aan het kind.

4. Het is dus geen navolgingsloon, geen imitatie-loon. Calvijn is daar op tegen. Het gaat om het geleid worden, om het afsterven aan het lijdenspad, zodat het volledig van God is.

5. De mens moet zichzelf hierin verliezen. In de Institutie werd dat een eng systeem. In de bijbelverklaring werd dat ruimer. We vinden deze concentrische theologie ook terug bij Steenblok, dat hij in zijn preken soms een stuk ruimer was en milder. Een bekend voorbeeld ervan is dat hij de hel soms enorm relativeerde.

6. De concentrische theologie van Calvijn was een wild beest wat nog beteugeld en bereden diende te worden. De latere calvinistische beweging maakte hem nog extremer, oftewel extreem calvinisme. Ze gingen verder dan Calvijn ooit was gegaan. Extremistisch calvinisme is dan eerder tulipisme. Het is nog steeds een groot probleem, maar er mag ook lering uit getrokken worden, oftewel het mag dichterlijk beschouwd worden.

7. Zo staan we aan de stranden van het calvinisme, wachtende op de grote vogels die ons zullen oppikken, de zee over, dieper de wildernissen in. Het is wachten op de wederkeer van de hogere Calvijn, om zo de lagere Calvijn achter ons te laten.

8. Wat we om ons heen zien is berekenings-verbeelding. Alles is het resultaat van ingewikkelde rekenstelsels die op elkaar worden losgelaten, en die hier en daar missing links hebben. Daarom moeten we terugkeren tot de theologie. De ontbrekende zijn inmiddels aangevuld door het verschijnen van de nieuwe bijbel.

9. De mens was in een schijnwerkelijkheid en zo ook een schijnkerk terecht gekomen vanwege vleselijke en pseudo-theologische berekeningen. De mens raakte steeds meer en meer vast in de aflatenkerk, en die werd vervangen door een nieuwe wet, de wet van genade, wat in principe gewoon een nieuw aflatensysteem was. De mens moest nu theologisch betalen, door geloof in Jezus Christus, wat steeds meer zijn betekenis en diepte verloor. Het werd meer en meer tot een opzegversje in plaats van een levenswandel.

10. Alhoewel Calvijn de geloofsbelijdenis onderstreepte streed hij tegen beide aflatenstelsels, zag hij de gevaren aan beide kanten. Het was tot muntgebaseerde Babylonische tempelprostitutie geworden.

11. Calvijn besprak een hele andere valuta gebaseerd op zijn interconcentrische theologie, waarin verschillende concentrische stelsels op elkaar inwerkten. Hierin waren ook dode en dodende cirkels, als dode golflijnen. Een van de meest beruchte voorbeelden hiervan was dat Calvijn de mens vanwege misbruik van de wil de vrije wil afpakte. Hij noemde dit geen dwang, maar noodzaak, maar zijn theologie was vaak indirect dwangmatig, als gemaskerde dwang. De mens werd ergens in geforceerd, met name in zijn Institutie en zijn boek tegen Pighius, van zijn jongere jaren. Deze dode cirkels en dode dwanglijnen en dwanggolven bleven de kop op steken tijdens zijn gehele leven, maar nuanceerde hij steeds meer en matigde hij steeds meer naarmate hij ouder werd.

12. Calvijn was geen derde graads genade-prediker. Hij balanceerde het met andere thema’s. Hij was niet eenzijdig in zijn genade leer. Soms duwde hij de genade weer terug op de achtergrond, tot de zijlijn, als er gevaar dreigde van genade misbruik. Hij was hierin een kameleon. Zo was Augustinus ook. Calvijn was een Augustijner.

13. De mens had niet zomaar recht op God's genade en loon. De mens kon dat niet van God eisen. Calvijn stelde dat de mens hierin over de streep was gegaan, en hij moest de mens terugduwen. De mens moest daarom eerst komen tot het jammerloon. Het jammerloon was het hoogste loon. Het staat boven alle schatten der wereld. Dat was wat genade was volgens Calvijn, niet zomaar genade op zich, maar in verhouding tot. Het was in het verband van het vernederingsloon, het afleggingsloon, oftewel het lijdensloon, het stervensloon. Zonder jammerloon, wat het belangrijkste genadeloon was, kon de mens niet tot het Getsemané gaan. De mens moest hiervoor zijn zonde onder ogen komen, de vervloeking van het menselijke geslacht, oftewel de zondekennis en de ellendekennis, de verlieskennis, de armoedskennis, het onder ogen komen van de doodstaat van de mens, waar Steenblok en Mallan in de 1953-beweging ook op wezen.

14. Calvijn hamerde erop dat dit het belangrijkste was van zijn leer, ter doding van de zonde. Het was zijn voornaamste theologie. Steenblok had dit opgepikt, en ging ermee verder. Vandaar dat Steenblok dus ook een belangrijke theoloog was in Nederland, omdat hij dit belangrijke stuk bracht. Vaak werd daar niet genoeg aandacht aan gegeven, en ging men te snel over op de genade op zich. Ook Steenblok was dus geen derde graads genadeprediker. Hij was er heel voorzichtig in, zoals Calvijn er ook voorzichtig mee was.

15. Calvijn stelde dat men de genade en het loon had misbruikt. Dat begon steeds meer tot hem door te dringen. Men eiste van God, men claimde er recht op te hebben, maar uiteindelijk ging het in de leer van Calvijn niet zomaar om genade en loon op zich, maar om de vrijmacht en soevereiniteit van God, en die was absoluut en onherroepelijk onderworpen aan de eeuwige verborgen Raad des Heeren, de verborgen kennis van het grote geheimenis. De mens moest daar verre van blijven, en mocht God niet zomaar woorden in de mond leggen. De mens was veel te ver gegaan, en Calvijn moest de mens terugduwen, met strategie.

16. Dat daarin grove fouten zijn gemaakt is bekend. Calvijn was een product van zijn tijd.

17. Er was een hele grote kloof tussen de eeuwige verborgen raad des Heeren en zomaar soevereiniteit en vrijmacht en uitverkiezing. De uitverkiezing werd dus gedreven door het grote geheimenis, en zo ook werd de verwerping hierdoor gedreven. Er was dus niet zomaar genade. Er was ook een grote kloof tussen soevereiniteit en genade. Er moest heel veel verworpen worden vanwege de diepe val van de mens. Er was niet zomaar genade. En als er genade was, dan was er niet zomaar loon. Het was niet zomaar een verdienste als men in de wijngaard had gewerkt, want er werd niet uitbetaald naar werk. Zij die later kwamen kregen hetzelfde loon. Dat had niks met zomaar genade te maken, stelde Calvijn.

18. Calvijn stelt dat veel werk als verplichting gedaan moet worden tot God niet voor loon, maar voor afbetaling van schuld, dus God is niet verplicht ons uit te betalen. Het is onderdeel van de boetedoening van de mens. Daarom is Calvijn zo voorzichtig met het gebruiken van loon en verdienste. Ook omdat de werken der mensen bezoedeld zijn, maar Calvijn laat dan tegelijkertijd de weg zien : er wordt uitbetaald naar afstemming, naar de mate waarin de arbeider door de Heere wordt geleid, in het niet werken en in het werken, dus het gaat niet om het werk op zich, maar om het luisteren, als een luisterloon. Dat is volgens hem een betere beschrijving van het genadeloon. Er wordt dus niet uitbetaald naar kwantiteit maar naar kwaliteit, niet naar daadwerkelijke arbeid, maar naar luisterzin. Zo wordt dus het strijdveld verschoven in de leer van Calvijn, en wordt zomaar

genade die de mens zich heeft toegeeigend weggeschoven onder hogere principes. Calvijn plaatst dus allerlei belangrijke filters tussen mens en genade en tussen mens en loon, zodat het eerlijker en veiliger wordt.

19. Nu gaat het er dus om : luisteren en jammeren.

20. In zijn leer stelt hij het zo : Niet God moet de mens uitbetalen, maar de mens moet God uitbetalen. Zo is er het hele smalle pad van verdiensten in de leer van Calvijn, waar een mens aan alle vleselijke genadestelsels, geloofsstelsels en loonstelsels afsterft. Dat is wat het jammerloon is op het pad van de arme Lazarus. Dat is een pad van boetvaardigheid. Dat is het pad van de ellendekennis. De mens verdient een zeker genadeloon door het terugbetalen. Dat is klein, eenvoudig en sober. Een mens heeft niet veel nodig.

21. Men kan het dus niet zomaar verdienen in de leer van Calvijn, want de mens heeft schulden en verplichtingen naar God die afbetaald dienen te worden, en de mens werkt niet naar kwantiteit, maar naar kwaliteit, ook in de zin dat men niet voor tijd wordt uitbetaald, maar voor timing, en in die timing moet men afgestemd zijn op de Heere, en op niets anders. Er is dus alleen leidingsloon, in het wel of niet doen van het werk. Vandaar dat we spreken van een luisterloon.

3.

Het boeteloon

1. God is tot niets verplicht, de mens heeft geen rechten en kan niets eisen, want de werken en wetten der mens zijn bezoedeld. Wel stelt Calvijn dat de mens hoe dan ook zijn rechtmatig loon krijgt. Hij sluit het dus ook niet zomaar uit, maar laat de nodige ravijnen tussen de principes bestaan, wat duidelijk wordt in zijn interconcentrische theologie.

2. Genade en loon zijn dus onderhevig aan een heleboel hogere principes in de leer van Calvijn, waar hij naar eigen zeggen ook maar half inzicht in heeft, vanwege het feit dat het grote geheimenis van de eeuwige verborgen raad des Heeren niet zomaar toegankelijk is, ook niet voor hem.

3. De fijngevoelige afstemming hierin jammerend over de zondestaat der wereld is Calvijn meer waard dan zomaar genade op zich, omdat die vaak overmoedig en overmatig ingebeeld is en toegeeigend, als aanmatigend recht, een verderfelijke eigenschap van het verblinde vlees. Calvijn wijst erop dat werk in de wijngaard geleerd moet worden, met name wat het is, en welke waarde het heeft, en komt zo tot de conclusie dat juist het niet werken, als de Heere dat zo heeft ingesteld, wordt beloond, vanwege de luisterwaarde ervan. In principe is dit ook verbonden aan het verhaal van Maria en Martha. Het gaat niet om het vele bidden en vele strijden, want dat kan ook weer een heel farizeïstisch motief hebben van het gezien willen worden en het bewonderd willen worden. Het gaat om de zelfvernedering en zelfverloochening, om zo te komen tot de Heere om daar sober te luisteren. De nieuwe bijbel wijst er dan ook op dat dit luisteren niet zomaar op zichzelf staat, maar dat het om het toetsen gaat. Vandaar dat toetsen, jammeren en luisteren met elkaar dienen te kruizen.

4. Het jammerloon gebaseerd op de ellendekennis in de leer van Calvijn is niet zomaar het loon wat de mens verdient voor het jammeren over de zonde van de wereld, maar terugbetaling aan God, door boetedoening. In die zin is er dus niet zomaar loon naar werken. God heeft geen schulden aan de mens, maar de mens heeft veel schulden aan God.

5. Het jammerloon, of eigenlijk de jammerbetaling, is de grondtoon van de genade in de leer van Calvijn. Dit is een afgestemd loon, oftewel een afstemmingsbetaling, wat de mens aan God verplicht is. Zo moet een mens dus eerst heel veel terugbetalen aan God voordat we van loon kunnen spreken. Vandaar dat Calvijn voorzichtig is met deze termen, ook weer als voorzichtigheidsloon of voorzichtigheids-uitbetaling eigenlijk, want er moet heel veel teruggegeven worden aan God.

6. Lazarus en de wijngaard-arbeiders staan hiervoor als beeld. Het is een pad door de wijngaard. Hierin sterft de mens aan zichzelf opdat elk loon en elke uitbetaling gezuiverd wordt. Dat is een afstervings-loon of afstervings-uitbetaling, of lijdensloon, of beter : lijdens-uitbetaling. Nu, dat kan de mens niet zomaar op Jezus afschuiven. Calvijn waarschuwt tegen het Jezusfreakisme. Hij stelt dat al het overmatige Jezus-gedoe, als sier-Jezus of vormen-Jezus, juist de armenhulp uitdooft. Het ware offer is aan de armen, niet zomaar aan Jezus, want Jezus is ter voorbeeld en herinnering aangesteld. Calvijn gaat dus niet zomaar voorwerpelijk met Jezus om, maar onderwerpelijk en in verhouding tot.

7. Calvijn strijdt tegen het zomaar navolgen van Jezus, wat hij als extremisme bestempeld, als te uitwendig, maar wijst op het geleid worden. Daarin heeft Jezus een zekere en belangrijke plaats in zijn leer. Hij predikt dus Jezus, maar niet overdreven. Hij is geen derde graads Jezus-prediker. Hij blijft duwen en trekken aan de thema’s. Het jammeren, de zondenkennis van de vervloeking der wereld, stelt hij voorop, als voornaamste, als grondtoon. Daar moet de mens ook zeker niet langsheen proberen te komen zomaar. Het leven waarmee de mensen zich vleien is de ergste dood, stelde hij.

8. In de 1953 beweging werd dit de donkere bruid genoemd, de zondenkennis, of zondologie, het kennen van de grootte van de zonde, en de diepte van de zondeval. Men komt alleen jammerend tot deze bruid, en zonder deze bruid kon men niet tot Jezus komen, niet tot zoonschap komen.

9. Hebben we het over deze bruid, dan hebben we het over de hogere kerk die armoedsbewust is, hongerbewust, ook als een beeld van Moeder God. Calvijn had er al op gewezen dat God allereerst als Moeder kwam, en zij verwierpen haar, want zij wilden van zondenkennis niet weten.

10. Zij wilden een lagere, Laodiceaanse kerk, zonder zondenkennis tot Jezus komen, tot genade en loon komen, zonder te betalen, zonder te jammeren, zonder het lijden. Men wilde de pinnen door het vlees niet. Men wilde de oordelen des Heeren over de zonde niet. Men zag namelijk marktwaarde in de zonde. De zonde zou hen machtig, vereerd en geliefd maken. Ze wilden vleesstrooiers worden.

11. De mens moet komen tot boete-kennis, en door boetvaardigheid het boete loon ontvangen.

12. De genade werd misbruikt, verkracht. Daarom werd de genade op een hogere plank gelegd, waar de kinderen niet zomaar bijkonden. Het zou eerlijk afgemeten moeten worden, op zijn tijd, en in de juiste verhouding. De volkeren hadden elkaar verslonden, elkaar geplunderd, in onrecht onder water gehouden.

13. Het geheimenis van Calvijn dringt. We hebben dat allemaal gevoeld. Het was geen volmaakt systeem. Het was zelfs zwaar verdorven, maar het gaf de kiem van gerechtigheid. Het zaad van Calvijn moest nog sterven, in de diepte der aarde. In deze dagen hebben we hiervan de oogst, maar het moet nog dieper sterven. Er zal een grote oogst zijn. De Heere had dit zaad des levens gegeven in de reformatie.

14. Zo kwam Calvijn tot de lage landen zowel tot oordeel als tot zegen. Zijn prediking moest gezifd en getest worden. Het zaad moest nog sterven, het kaf moest gescheiden worden van het koren op de dorsvloer. Zo sliep ook de 1953 beweging aan de voeten van Calvijn op deze dorsvloer. Ze waren er nog niet. Alleen de kiem was gegeven.

15. Calvijn was in velerlei opzichten onrein, wat hij ook op zijn sterfbed toegaf, maar ook het hogere geheimenis was in hem, en hij werd als gereedschap in de reformatie gebruikt. Het kan niet goedgepraat worden, maar eerst zou het Woord vlees worden, en het vlees zou Woord worden, als een voorhangsel, als een gevecht, als de worsteling van Jakob op Pniël. Aan beide kanten moest het sterven. Het was tweeledig zaad.

4.

Het toetsloon

1. De ware offerplaats is het gebied van de armen. Aan hen moet geoffferd worden. Zij zijn er opdat hen welgedaan wordt.

2. Kijk naar de kerken. Is het calvinistisch in die zin, of hebben ze van Jezus een uitwendige afgod gemaakt waardoor ze afgeleid zijn van hun daadwerkelijke taak. De ware godsdienst is het omzien naar de armen, naar hen die het minder hebben.

3. Dat was ook een groot punt van Mohammed. Dat komen we telkens tegen in het boek van de mohammedanen. In die zin ligt het calvinistische dichtbij het islamitische, zoals de gereformeerde vaderen ook soms zeiden : ‘We zijn liever Turks dan paaps.’ Ze zagen wel in dat de kerk diep in het materialisme was weggezonken. Calvijn zette in die zin het werk van Mohammed voort, maar dan in de reformatie. Hij streed tegen buitensporige Jezus-afgoderij. Alles had een plaats en functie in de leer van Calvijn, en dat mocht niet uit de oevers treden. Calvijn waakte over zijn leer.

4. Calvijn stelde dat velen zichzelf het geestelijke aanmatigden, de geestelijke levenswandel, terwijl ze de gaven niet hadden. Oftewel : er was geen levens-afstemming, geen leiding des Heeren. Ze volgden gewoon elkaar na. Het doel van de geestelijke gaven was om het evangelie aan de armen te verkondigen. Juist omdat dat niet of nauwelijks gebeurde stelde Calvijn dat ze daarom de

geestelijke gaven niet hadden. Ze waren met andere dingen bezig. Ze probeerden elkaar te imponeren, ten koste van de armen. Ze wilden de minsten niet zijn.

5. Hij noemde hen gehoornden die ongeschikter waren dan ezels. Hij noemde hen opgeblazenen die rijk waren in woorden, maar verre van het ware geestelijke waren, want ze hadden de armen, de verbrokenen en verslagenen veracht.

6. Er waren ook hen in armoede en slavernij die hun situatie niet eens doorhadden en zichzelf zelfs tot in de dood bleven vleien. Ze waren ongevoelig en hard van hart, en daarom waren weinigen geschikt om de genade te ontvangen, stelde Calvijn.

7. Alleen door verootmoediging in de ellendekennis en honger kan deze profetie verstaan worden, stelt Calvijn, want de opgeblazen hoogmoed die niet zucht en zichzelf niet mishaagt is doof tot deze profetie en gaat haar met minachting voorbij.

8. Er is dus niet zomaar genade. Calvijn stelt de ellendekennis en de verdieping daarvan voorop, zoals hij op andere plaatsen ook heeft gedaan, en waar Steenblok in de 1953 beweging ook op wees. Zonder de ellendekennis komt de mens nergens. Zonder aan de diepte van de zondeval ontdekt te worden, de grootte van de zonde te leren kennen, en een honger te hebben deze macht te verslaan, is het niet mogelijk de Heere welbehagelijk te zijn. Wij moeten tot de donkere bruid gaan, en wij moeten zeker met haar worstelen. Er is zoveel valse en dode zondenkennis. Er is zo weinig verootmoediging hierin, zo weinig zucht men erover, en zo weinig mishaagt men zichzelf hierin. Men wil het snel snel doen, even snel door Getsemané heen. Te snel bevonden, te zoet bevonden. Het is te modern geworden, te gestileerd. Men heeft het te romantisch gemaakt, en het verkoopt goed. Men heeft hun leven niet willen afleggen. Men neemt genoegen met een vervalste hemel vandaag de dag, een karikatuur.

9. Als eerste is er de toetsnoodzaak, en dat mag men niet afjakkeren. Als eerste moet men als Jakob tot Pniël gaan om met de amazone te worstelen, met de donkere bruid, met God, met de leer, de theologie. Daarom is het niet zomaar ellendekennis en zondenkennis, maar veeleer het toetsen ervan wat van belang is. Toetsen is onze eerste noodzaak in een wereld waarin niet of alleen halfslachtig getoetst wordt, een wereld en kerk waarin men te snel van zichzelf en de ander overtuigd is.

10. In de nieuwe bijbel begint het dus bij toetsloon, en niet zomaar jammerloon.

11. De donkere bruid is verbonden aan de tenten van Kedar. Zij is een beeld van de zondenkennis, het ontdekt worden aan de diepte van de zondeval en de grootte van de zonde. Bitter doet zij wenen, als de strijd van Jakob op Pniël. Wij ontkomen aan haar niet.

12. Daarom zijn de levens van het overblijfsel vaak zwaar. De pin door het vlees behoedt de vrome tegen het meesgesleurd worden door de zonde.

13. Het volk des Heeren mag God danken voor het Woord wat tussen hen en de zonde instaat. Dring binnen in dat Woord, in de schuilplaats gegeven, want de dagen zijn zwaar. De stromen van zonde en wereldgelijkvormigheid zijn zwaar en krijsen ten hemel. Het zijn woeste golven, woeste stromen, maar het kan ook dodelijk stil zijn.

14. Calvijn waarschuwt tegen de dwepers die zich aan de letter des woords hardnekkig vastklemmen. Hoe diep is dit gif wel niet in de gemeente des Heeren doorgedrongen. Ook dit heeft allemaal de armenzorg weggeschoven.

15. Calvijn stelt dat de huichelaren altijd ijverig bezig zijn om door uiterlijke plechtigheden te tonen dat zij God dienen, en daardoor langs het doel heenschieten. Calvijn stelde dat er een groot gevaar was van vals vertrouwen en genade-gevlei in de kerk.

16. Calvijn is voorzichtig met zomaar loon voor goede werken, en stelt dat de goede werken vruchten van berouw dienen te zijn. Goede werken kunnen al snel uitwendig zijn, maar berouw gaat om het inwendige. In principe gaat het om de vruchten van boetvaardigheid. Door boete te doen kon men waarlijk loon ontvangen.

17. Calvijn stelt dat de borstzwellers door hun hoogmoed en huichelarij een veel zwaardere straf krijgen dan gewone mensen. Calvijn noemt het valse inbeeldingen. Ze moeten tot boete worden gemaand, zoals ook Johannes de Doper dat deed. De huichelachtige borstzwellers hebben een hardnekkigheid die verwondering wekt. Ze houden zich met hand en tand vast aan hun omhulsel, aan hun masker. Daarom bestrafte Johannes hen in het openbaar. Calvijn waarschuwt dat zij vol zelfvertrouwen zijn en wanen veilig te zijn tegen God’s oordeel, maar omdat zij van het oordeel vlieden zal het oordeel nog zwaarder over hen zijn.

18. Op onnagaanbare wijze verslaat God het vlees, stelt Calvijn. Vandaar dat de mens het niet zelf kan zomaar. We moeten geen romantische onderonsjes zoeken met God. God is een strijder en strikster van het vlees, en zal daarom tegenstrijdig zijn tot ons vlees. Het is geen romantische verhouding, maar een krijgsverhouding, want de Heere moet ons vlees wel breken en krijgsgevangene nemen. De Heere is bovenal en allereerst tegenstander. Wie de Heere op enige andere wijze tegemoet treedt zal bedrogen uitkomen. Wij behoren op Pniël met de Heere te worstelen, en de Heere zal ons overwinnen, overweldigen, opdat het vlees geen voordeel behale. Het vlees zal verslagen liggen in de krijgstent.

19. Calvijn wijst er op dat niemand tot de genade komt dan door de zonde te haten en een mishagen aan zijn gebreken te hebben. Dat is een houding die God allereerst heeft, boven alles.

5.

De gladiatorenboete

1. Het van geen bevrijding willen weten om deel te hebben aan een hogere opstanding en het van geen troost willen weten is een werktuig in het proces van het doden van het vlees. Zoek niet naar de goedkeuring van de mensen, want dat is ook allemaal vleselijke troost. Zoek de Heere, zoek te sterven aan het zelf, zoek naar de wedergeboorte tot geestelijke opvoeding.

2. Dan moet je als pniëliet tegen het vlees, als een Ismael die tegen alle vlees streed, door de enge poort. Daarvoor moet je alle aardse romantiek en ook religieuze romantiek afleggen. Terugkeren tot de moeder, maar zij neemt niet zomaar kinderen aan. Zij neemt alleen hen die een harde dood aan zichzelf zijn gestorven, het proces geheel hebben doorlopen. Dat is niet iets letterlijks. We spreken van beelden. Het is iets symbolisch. Uiteindelijk moet de eigen verantwoordelijkheid geleerd worden.

3. Ik kan er niet genoeg op hameren. Hierin zijn vele valstrikken, en die worden door de nieuwe bijbel allemaal besproken.

4. We zien een groot toneelspel om ons heen. De zwarte cobra zwemt door de rivieren. We moeten de oude wereld achterlaten, ons laten heropvoeden door de wedergeboorte. Het is iets literairs. Het is een verhaal. Het is iets symbolisch. We moeten de diepere processen en patronen gaan zien. De andere wereld probeert te communiceren, maar daarvoor moeten we aan onszelf sterven in bitter gladiatorenschap. We komen niet zomaar als ballingen door de enge poort. We moeten dood aan onszelf binnengedragen worden. Als stervenden en gestorvenen. Ook dat proces mag niet versneld worden, want dan zal de dood van ons wegvluchten. We mogen Getsemané en Golgotha niet snel overslaan.

5. We moeten de gladiatorenboete ten volle betalen. Op Pniël moeten wij verbroken worden, en niet halverwege wegrennen. De enge poort is uitgedost met besnijdenismessen, waar de nieuwe bijbel over spreekt. Zo was dat ook al uitgebeeld in het oude Egypte. Laat het proces van de wedergeboorte diep inwerken, opdat er ruimte zal zijn voor heropvoeding.

6. Het gladiatorenloon is allereerst een terugbetaling aan de Heere, niet zomaar loon. De gladiator is een beeld van het zorgvuldig toetsen. Alleen zo kan het vlees een zuivere dood sterven. Pas dus op met zomaar troost, want het kan een verstrikking wezen. Toets alles. Laat het geen uitvlucht zijn om het vlees in leven te houden.

7. De zwarte cobra met de lange staart glijdt door de grachten. Het is op zoek naar hen die niet diep genoeg zijn afgestorven aan het ego. Het grijpt hen die nog niet waarlijk wedergeboren zijn, hen die nog dwaas rondzwerven in vleselijke romantiek en religieuze romantiek. Ze behandelen God als een goedkope hoer, niet als moeder. Ze zijn controlezuchtig. Ze bazen God rond als een hond.

8. Als gladiatoren zullen wij binnengaan, niet als romantische genade-vleiers die het vlees sussen en gerust stellen. Er is grote valse gerustheid. Daarom temperde Calvijn de genade ook vaak, omdat hij het misbruik zag. Daarom moest ook de 1953 beweging komen. De overgenade moest een halt toegeroepen worden, want het vlees kon zo niet sterven. Het heeft het vlees gebaard en groot gemaakt. Dat is het nephilim-complot van de goedkope genade kerken. Met de hete aardappel in de keel verzadigen ze het vlees, met troostvolle woorden die geen offensief bieden tegen het vlees. Het is de zwarte cobra. Het zijn geestelijke huurmoordenaars die moeder en kind hebben omgebracht, opdat het mannelijke nephilimvlees kon pronken. Borstzwellers, zoals Calvijn ze noemde. Het is een zwaar farizeïstische secte en cultus binnen de kerk die sjoemelt met nieuw testamentische verwesterlijkte wetten en het volk daarmee bedriegt en belast, vanwege gebrek aan kennis.

9. Maar de aarde zal vol worden met de kennis des Heeren.

10. Waarom gaat men soms door tijden heen dat men God niet voelt, geen vertroosting voelt, geen bemoediging, geen goedkeuring ? Omdat men soms dieper aan zichzelf moet sterven, en dieper wedergeboren moet worden. Als men in zulke tunnels is dan is troost gevaarlijk, want dan zou het ervoor zorgen dat het vlees bekrachtigt wordt en niet sterft. Daarom wilde Job ook van geen troost weten in zijn bittere lijden. Teveel zoet kan allerlei problemen geven.

11. Calvijn stelt dat het volk soms door dorre tijden heengaat om het geduld te oefenen.

12. God wordt niet geleid door grenzeloze willkeur en drijft de mensen niet door tiraniek geweld als kaatsballen, stelt Calvijn, maar aan alles wat de Heere doet ligt de hoogste rede ten grondslag.

13. Wij moeten ijverig op onze hoede zijn tegen zelfverheffing die door voorspoed opgewekt kan worden.

14. Als wij door de enge poort gaan dan vraagt God onze voorhuiden. Bloed, d'm in het Hebreeuws, heeft de Egyptische wortel d'm, wat hoofdbesnijdenis betekent. Wij gaan alleen door de enge poort als verbrokenen. God is bij de verbrokenen en verslagenen van hart en ziel.

15. Waar is God als ik pijn heb ? wordt er soms gevraagd. God is de pijn. De kennis die wij van God krijgen is in die zin verpijnd, omdat het inhoudt dat we met de wereld breken. Dat kan alleen door een diepe innerlijke verbrokenheid.

6.

God boven alles tegenstander

1. Al het bezit en samenzijn wat buiten het onderwijs ligt is illusie. Daar wees Immanuel Kant al op in de jaren 1700.

2. De enge poort is dus niet letterlijk, maar het is een school. Zij die spijbelen zullen nooit binnen kunnen gaan. Het spijbelvlees moet eerst afsterven.

3. Dit laat zien de noodzaak van het onderwijs, niet zomaar werk.

4. Calvijn wijst erop dat we niet zomaar door Abraham binnenkomen, maar door Jakob. Dat houdt in dat we strijders dienen te zijn. Wij strijden voor het onderwijs, op Pniël. Alle strijd is geen strijd op zich, maar studie-strijd. Strijd om te studeren. Het komt je niet zomaar aanwaaien. Laat dat de enige oorlog zijn die we strijden.

5. Wij willen van de Heere leren. Soms lijkt het niet te gebeuren en is alles dor en droog, juist omdat we eerst aan het vlees moeten sterven en wederomgeboren dienen te worden. Daarom

moeten we stilte en geduld leren, en zo luistervermogen aanleren. Hier begint het bij, en dat is een groot toetsen op Pniël. Daarom is God boven alles tegenstander, om ons die oorlog te leren.

6. Het is een koud oor, waar de eeuwige rivieren stromen, vaak ijzig. Dit houdt in dat we richting moeten vinden in ons luisteren.

7. Wij hebben te maken met het amazone-evangelie van het vrouwenzaad wat het beest zou overwinnen. Het is niet iets romantisch, maar het kan moederlijk zijn. Niet altijd, want soms dienen wij aan onszelf te sterven, en soms moeten we het op onszelf betrekken om het projecteren af te leren. Wij moeten zelf verantwoording leren dragen, en zelf opgroeien. Deze tweedeling zal er altijd in de mens zijn, van moeder en kind.

8. Wij mogen bidden met Job : 'Ik wil geen troost, want het vlees dient geheel te sterven. Ik wil geen romantiek, want het vlees dient geheel te sterven.' Wij moeten opgenomen worden door de vogels van het Ragnarok tegen het vlees. We moeten loskomen van alle aardse structuren die oververwend zijn en snel bevredigd willen worden. We moeten gaan tot het pad van ijs, en dit volledig begaan totdat het gehele vlees is afgestorven.

9. Het geheimenis tussen man en vrouw is het gaan door de enge poort. Daarin sterft het vlees volledig af, geeft de mens zijn zaad, opdat het tot leven wordt verwekt, nieuw leven na Ragnarok. Dat is het wonder tussen man en vrouw.

10. Johannes de Doper gaat over het geheimenis van de hoofdbesnijdenis, de besnijdenis van het verstand, het gaan door de enge messenpoort, een poort in de onderwereld die al in de Egyptologie werd besproken. Hij was als de wedergekeerde Elia. Elia had het zo moeilijk gehad dat hij niet meer wilde leven. Hij werd door vogels gevoed, als door vogels opgenomen, dieper in de wildernis. De vrouw, de kerk, moest vluchten tot de wildernis, want de profeten werden vervolgd. Het is voor een profeet niet goed vertoeven in de stad. Jeremia riep op om het vreemde juk buiten de stad te aanvaarden.

11. Deze aarde is een deel van de onderwereld. Laten we onszelf niet bedriegen. Het is het gebied buiten het paradijs. We kunnen alleen terug door Ragnarok, als we opgenomen worden door de vogels van Ragnarok, zoals ook Elia en Johannes de Doper.

12. Het is het lot van iedere profeet : God leidt ons terug tot de wildernis, tot de vogels, die hemels onderwijs bieden. Zij komen van boven, om op de discipelen neer te dalen, zoals op pinksteren. Zo ontving ook Jezus eens de hemelse vogel.

13. Zo is er een vissersoproep om terug te keren. De geestelijken zijn in deze wereld onbegrepenen, maar zij willen ook niet begrepen worden. Zij praten mensen niet naar de mond. Zij spreken in raadselen. Zij werpen hun parels niet voor de zwijnen, maar zij brengen het hemels onderwijs aan de heiligen, aan hen die daarvoor klaar zijn.

14. Calvijn stelde dat de leer der schrift door ontelbare verdichtsels was verduisterd. Men was tot allerlei bijgeloof vervallen. En ze hadden een vrede gebracht buiten God om. Het is een valse en vuile vrede waaronder ze hun ongerechtigheden kunnen blijven doen. Zo verschuilen ze zich. Het is

een wereld van groot bedrog. Ze scheppen behagen in schijnwijsheid, stelt Calvijn. Ze hebben zelfs hun eigen voorzichtigheid, die ijdel is, om hun zonde te beschermen. Deze voorzichtigheid is van een dodelijke aard.

15. Wij moeten daarom bidden om de vogels van Ragnarok, en niet de troost en romantiek der wereld aannemen, want die is om het vlees in opgeblazenheid te bewaren. Het verstikt het geestelijke leven.

16. Laten we net als Jezus, de profeten en de discipelen deze vogel ontvangen, die ons over de ijszeeen zal brengen. De Heere heeft zijn vogel gezonden. Het zal ons brengen tot nieuw land. We moeten daarvoor al het oude achterlaten en niet vallen voor oude troost en oude romantiek, want het zijn valstrikken. Val niet voor de verleidingen van de oude bruidsgeesten zoals in de dagen van Noach. Ze leven om te eten, te drinken, te huwen en vrolijk te zijn. Keer u af van de hoererij van het vlees.

7.

Het reddings-syndroom

1. Het vlees moet de dood geheel sterven. Een reserve achterhouden zal ten strop zijn. Vertrouwt de vijand niet. Denkt niet dat u nog wel iets kunt achterhouden van het vlees, want het zal u tegenhouden. Het vlees heeft geen goede plannen met de mensheid. Het wordt door de misleider voortgedreven. Val niet voor de Judas kus. Kus niet met het vlees, want het is om u te verraden. Het vreet uw gehele geestelijke leven van u weg, stap voor stap.

2. Maak een tocht tot de eeuwigheid op de rug van de vogel des hemels tot u gezonden. Tot een ieder is deze vogel gezonden, maar velen wijzen het af, want ze willen bij de vleespotten blijven. De honger en het ijs willen ze niet. Ze willen snelle bevrediging van hun zinnen, ook van hun religieuze zinnen. Daar hebben ze de snelle Jezus-afgod voor, waar Calvijn ook voor waarschuwde en tegen predikte. Woest was hij erop. Hij tierde en raaste tegen deze geest, zoals ook de Nederlandse gereformeerde vaderen dit deden, zoals Kersten. Het volk is bedrogen door uitwendige religie. Het is allemaal schoonpraterij.

3. Wereld en kerk zijn dronken, door een vreemd virus aangestoken. Alle ware geestelijken hebben ze gedood. Bedriegelijke markt-geestelijken die met hen meepraten hebben ze gekroond en een podium gegeven, maar zij zijn onder hun controle. Ze kunnen eenvoudig overgaan tot kruiziging als ze hen niet meer welgevallig zijn. Alleen van voorspoed, goedkope genade en goedkope vergeving willen ze horen. Alles moet goedkoop en kitsch zijn. Het moeten druk-op-de-knop kerken zijn. Instant koffie. Ze willen op hun wenken bediend worden. Daar horen geen ruige oude profeten bij. Men wil stropdassen zien. Het geld moet rollen. De kerken moeten volstromen met verwenden die nog meer verwend willen worden. Ze willen niet opgroeien. Ze willen verwende kinderen blijven. Het is nog allemaal op speelgoed-niveau, maar het speelgoed is gevaarlijk. Gifpillen slikken ze, maar daar is nog nooit iemand mee geholpen. Ze vernietigen slechts zichzelf.

4. Calvijn spreekt dat ze tot het niveau van aardse goochelarijen zijn vervallen. Daarom moet het nieuwe onderwijs wel komen. Het volk is ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis. Genade was hen altijd belangrijker dan gnosis, dwars tegen de woorden van Jezus in dat juist de kennis, de gnosis, de sleutel tot behoudenis is. Die werd door de wetgeleerden achtergehouden. Kennis is altijd belangrijker dan zomaar wetten, want die kunnen juist richting en betekenis verliezen als er geen kennis over is.

5. Laten wij daarom genoegen nemen met onze ballingschap, met elk ijs in ons leven, opdat het vlees daardoor uitgeschakeld kan worden. Zonder winter kan er nooit een zomer zijn, en de winter dient geheel in te werken.

6. We kunnen blijven klagen over de enorme omvang van de zonde, maar het moet ons doen opgaan tot het onderwijs. Onderwijs is het allerbelangrijkse, niet zomaar genade. Calvijn predikte ook niet zomaar genade, maar in verhouding tot. Als genade misbruikt dreigde te worden dan temperde hij het weer, en stelde hij andere dynamieken voorop en boven de genade.

7. Calvijn stelde dat het ook niet zomaar om de genade ging aan een mens gegeven, maar de genade die men aan elkaar doorgeeft, wat hij de betekenis noemt van de naam Johannes, de zoon van Zacharias.

8. Vaak komt het voor dat Calvijn de menselijke theologie aanvalt als verrader van de armendienst, de zorg die men onder elkaar dient te schenken. Calvijn noemt dat de menselijke theologie vaak egoïstisch is, en dat men zo tot afgodendienst vervalt. Calvijn geeft daarom aandacht aan de verhoudingen, en is daar een wachter van.

9. De mens denkt vaak veel te romantisch over het leven om hem heen. De waarheid is dat de vijand overal loert om hem te strikken. Dat gaat voornamelijk ook door ogenschijnlijk goede dingen. Laten we niet vergeten dat de misleider vaak niet komt als een brullende leeuw, maar een engel des lichts.

10. De lauwen zijn blind, en stellen zich hierdoor boven de profeten en vervolgen hen. Wij moeten niet zomaar de vreze des Heeren ontvangen, maar ons door de vreze des Heeren laten regeren.

11. Calvijn noemt het de toetssteen. Daarbuiten ligt de leer die dienstbaar is aan de eerzucht der mensen.

12. Dan moeten we dapper zijn. Dan moeten we strijden. We mogen geen compromissen met de vijand sluiten hierin. Ook al verliezen we dan familie en vrienden, ook al verliezen we dan onze levenspartner. God is belangrijker. We moeten de leer die uit de mensen is leren verwerpen.

13. Eerst hebben we een gevecht met de leugen. We komen niet zomaar tot de Waarheid. Het regent geen waarheid op aarde zomaar. De aarde is een fokkerij en een jachtveld. Vele gevaren en valstrikken loeren er om ons heen. Die zijn sluw en bedriegelijk. Vergis je niet. Dut niet in. Het is vaak niet leven maar overleven.

14. Er moet hard gewerkt worden voor alles. Niks komt zomaar, als we het over het geestelijke hebben. Men moet niet door de prachtige natuur snelwegen van genade bouwen. Men is ingedut.
15. Het boek Odenlech in de nieuwe bijbel laat het verschil zien tussen Areta, het harde werk, en Kakia, de wereldgezinde verslapping, de lauwheid.

16. Lauwe mensen vormen een bedreiging voor het koninkrijk des Heeren. Uitspuwing dreigt dan, niet als een oordeel, maar een oproep. Soms moet een mens uitgespuwd worden om hem wakker te maken. Maar de lauwen hebben de profeten uitgespuwd en de geestelijken, en nu wordt hen slechts een spiegel voorgehouden.

17. Onderwijs staat op de eerste plaats. Heb geen andere goden. Als je indut in het onderwijs dan zal bedrog en wereldgezindheid je meesleuren.

18. We hebben het Woord nodig om het koninkrijk te bouwen. Het komt niet zomaar neerdalen. Er moet hard gewerkt worden, en dat kan alleen goed gaan als er hard is gestudeerd.

19. Een beeld hiervoor in de nieuwe bijbel is het dragen van het visnet. Dat betekent niet alleen het lijden te dragen, maar ook het onderwijs tot je te nemen en te verspreiden. Alleen hierin is leven. Laat je niks anders wijsmaken. Het leven is niet vanzelfsprekend. Zovelen zijn levende al dood. We hebben te maken met concentrische cirkels. De hogere amazone bronnen zullen alles zuiveren. Daar omheen liggen de concentrische cirkels, de wachters. Telkens weer worden we diep in deze cirkels gezogen en meegesleurd. Telkens weer worden we er in uitgespuwd. Deze cirkels moeten dus nog verder ontzegeld worden. Er moet met de wachters geworsteld worden. Zonder gevecht geen ingang. We zijn op Pniël. Jakob klaagt en is moe en wanhopig, en toch weet hij dat hij door moet vechten tot de morgen, en zelfs dan gaat het gevecht verder.

20. De charlatan-redders zijn gekomen en hebben alles goedkoop gemaakt, en het werkt gewoon niet. De wereld is gezonken in een goedkope flutroman. De strijd is niet romantisch. Houd jezelf niet voor de gek. Er moeten grote offers gebracht worden. De overwinnaars zijn maagdelijk tot de zonde, hebben zich er niet mee besmet. De zonde is dodelijk.

21. De maagd weent vanwege alle zonde en het grote bedrog en de velen die slapen. Haar roepstem wordt niet gehoord. Het kind ligt blauw in de wieg. Hun valse, snelle, eenmalige wedergeboortes in het reddings-syndroom hebben doodgeboren kinderen voortgebracht.

22. Wie luistert ? Allen zoeken zij hun eigen wegen. Het zijn concentrische cirkels, spiegelingen. Laat je er niet door afleiden, ga niet met deze spiegelingen mee, maar kom hogerop, en kom tot de bronnen. Daar kom je niet zomaar. Je wordt niet zomaar ten hemel genomen door een opzegversje. Het vraagt alles van je, je gehele leven.

8.

Gaan tot het rode

1. De mensen om ons heen zijn de concentrische cirkels, afgeweken van de bron, de één verder afgeweken dan de ander. Het is als een trappenstelsel. Sommigen ontwaken, sommigen vallen dieper in slaap. Ze geven slechts hinten van een hogere wereld. Ga op zoek naar de sleutels, en weet dat het niet zomaar sleutels zijn, maar dat het gereedschap is. Je moet er hard voor werken. Zo niet, dan zou het niet veel voorstellen.

2. Je kan je depressief voelen soms, of zelfs wanhopig, vanwege de eis van het leven, als je de roep hoort. We zien het allegorische beeld van de monniken-ordes die celibatair in afzondering leven in de natuur, wat een beeld is van maagdelijkheid tegen de zonde, niet van maagdelijkheid naar de kennis toe, dus het is niet van belang om het te letterlijk te nemen.

3. Je bent monnik, en wordt pelgrim, opdat de zonde je niet zal vinden, zoals dat in Buli 1 wordt beschreven. Blijf doorgaan, verslap niet. Val niet terug in lauwheid, want de zonde jaagt achter je. Je bent monnik, wordt pelgrim, en wees een pniëliet. Pelgrims worden namelijk op hun tocht aangevallen door de meest verschrikkelijke beesten en rovers. Zij moeten net als Jakob worstelen op de tocht door Pniël. Dat is een lange tocht door Getsemané. Maak daar niet zomaar snelle wegen doorheen.

4. In de strijd zal het vlees sterven als het zaad, en dan is er nieuw leven. Alleen de aan zichzelf gestorvenen zullen binnengaan. Wat houdt dat binnengaan in ? Het is het hemelse Woord, het hemelse onderwijs, wat je dan ook weer door mag geven. Je gaat dus naar binnen, maar ook weer naar buiten.

5. Verzet je tegen alles om te toetsen. Laat alles los, en ren tot de wildernis. Blijf verzetten en loslaten van de oude vormen.

6. Kom tot het rode in de wildernis om alles af te leggen. Offer alles op voor het hogere. Het is een gevecht. Je komt niet zomaar los. Geen eenvoudige methodes.

7. Kom tot het rode, het rode verstand, het hogere verstand. Laat je oude brein los. Vecht, verzet, en kijk niet achterom. Verander niet in een zoutpilaar. Laat je verleden los. Er is nieuw leven in de diepte, in de wildernis, in het rode. Aanvaard de besnijdenis hiertoe, de besnijdenis van het verstand, van de herinnering. Niks was wat het leek. Het was een gevangenis.

8. Zo zal het rode je leiden, dat wat gegeven is van boven, zoals Ezau van de rode kom moest drinken om zijn oude status af te leggen. Hij moest dieper de wildernis in.

9. Zo spreekt de Heere : Scheidingen moeten er wel zijn, want het vlees staat op de loer, en gij dient besneden te worden.

10. Ik ben bij u, zegt de Heer, om u te helpen. Ik heb een gat in de aarde geslagen waardoor gij kunt ontsnappen, maar gij zult moeten worstelen met de wachters der aarde, want zij zullen u niet willen loslaten.

11. Houd moed, want Ik ben bij u, en heb u de wapenen gegeven in het onderwijs. Leer daarom van Mij.

12. Het is van belang om de geestelijke oorlogsvoering te doen vanuit de context, wat hiërarchische of territoriale oorlogsvoering wordt genoemd.

13. Wij zijn ons ervan bewust hoezeer dit pad in de kerk is verstard en tot dode vormen is geworden. Daarom zal de hervormde vrijmaking nog dieper dienen door te werken.

14. Er zijn hier geen snelle wegen, maar diepe wegen.

15. Dat wat ze denken dat het leven is is de dood. Deze vleselijke realiteit is de macht van de dood. De landen en kerken zijn in de greep van zwarte doodscobra's die hen door hun gifbeten de illusie van leven en waarheid geven, maar de kennis wordt achtergehouden, de kennis waarnaar gij dient te jagen.

16. Vanwege het gevaar van groot bedrog moeten wij alles toetsen in de doodsvreze des Heeren.

17. Wij dienen daarom te worstelen met de donkere bruid. Er ligt een noodzaak van het toetsen. Wij mogen ons niet zomaar aan een kerk overgeven. De zwarte doodscobra's hebben een schijnleven gegeven, terwijl het de vermomde dood is. Dat is wat dit vleselijke leven is, en in het toetsen, in het worstelen met de donkere bruid van de zondekennis, komt de Heere ons tegemoet.

18. Vandaar dat we met zware, twistzieke, duistere vrouwen, oftewel kerken te maken hebben, die ons tot dat doel opwekken. Wij strijden met de zwarte doodscobra's en de doodsvreze des Heeren is het enige wapen. Waar de vreze des Heeren niet diep genoeg gaat komt de zwarte cobra binnen om de dood te brengen. Het is dus een gevecht op leven en dood.

19. Zonder de leerschool van het toetsen zijn we nergens in deze gevaarlijke tijdperken waarin elk vlees het beter denkt te weten dan de ander, allemaal op basis van herkomst-romantiek. Men weet het beter, terwijl men niets weet.

20. Ze zijn in de greep van bulkende zwarte doodscobra's die hen tegen elkaar opzetten. Het is een markt des doods.

21. We moeten het leven niet romantiseren. Het koninkrijk der hemelen is niet van deze wereld, maar het is van binnen. Dat moet je zoeken, daar moet je je leven voor geven, alles opofferen. Als je niet in de doodsvreze des Heeren in Getsemané aan jezelf sterft, dan zul je het niet vinden en nooit binnen kunnen gaan.

9.

De dieptes van Getsemané

1. Men doet allemaal maar wat. Men wordt door duister ego en lichtzinnige begeerte voortgedreven, zeer willekeurig. Vanwege het gevaar van groot bedrog en zelfmisleiding, wat zo subtiel kan gaan, is het geestelijke visnet van het toetsen zo hard nodig, wat we mogen ontvangen als we het smalle pad door Getsemané volgen, door de doodsvreze des Heeren te ontvangen. Juist dan, en dan alleen kan de sobere uiteindelijk de doodstaat waarin de wereld leeft opmerken, om zo de donkere bruid van de zondekennis te ontmoeten. En dan zal er een worsteling met haar moeten plaatsvinden. Men mag zich niet zomaar overgeven. Er is ook een vleselijke donkere bruid, een vleselijke kerk, van gebrekkige zondekennis en valse zondekennis die de mens bedriegt met de leer van mensen.

2. Ik zag de doodsvreze des Heeren in Getsemané als een groep leeuwen die de aardse zwijnen van geestelijke vraatzucht aanvielen. Ook zag ik zwarte wolven in de kerk, hervormde elitegeesten, en orca's en haaien die aangevallen werden door zwarte roofvogels des Heeren. Wij moeten in die zin Getsemanieten zijn. Buiten de doodsvreze des Heeren is er geen kruid tegen opgewassen. Het vlees moet hierin volledig sterven. Er is geen snel Golgotha. Er zijn geen snelle wegen door Getsemané heen.

3. Daartoe ontving Paulus zijn Damascus, en Jakob zijn Pniël. We kunnen niet in discussie met het vlees, want het vlees luistert niet, en zal telkens weer alles proberen te omzeilen en de mens op het verkeerde been proberen te zetten. Daartoe moeten we de doodsvreze des Heeren ontvangen in de diepte van Getsemané, waar de urim en de thummim verborgen liggen, het geestelijke visnet des Heeren. De mens moet hier zorgvuldig leren toetsen, en dat is een grote worsteling, een eeuwige arena.

4. Er is geen snel zoonschap. Men komt niet tot het zoonschap dan door de donkere bruid van de ontdekking aan de zondestaat. Men komt echter niet tot de donkere bruid dan door het toetsen in de dieptes van Getsemané, waar men het geestelijke visnet ontvangt.

5. We zijn pelgrims op doortocht. Het koninkrijk des Heeren is van binnen. We zijn op weg naar de amazone planeten van het vrouwenzaad waar genesis over sprak, het moederzaad, wat de wereld zal overwinnen.

6. We moeten daar dus niet romantisch mee omgaan. Het zijn slechts beelden. Wij komen daarboven niet in een romantische wereld van consumerisme, want dat is iets van het vraatzuchtige, ongetemde Laodicea. Ze zijn niet waaks. We moeten altijd vanuit het chien mechant principe leven.

7. Alleen door hemelse ballingschap, hemelse slavernij en hemels gladiatorenschap zullen wij binnengaan, en dat is wat er op die planeten te vinden is, zoals de nieuwe bijbel dat de eeuwige jachtvelden noemt. Wij moeten jagen naar kennis, en de kennis jaagt op ons. Ook moeten wij jagen op de zonde, opdat wij aan zijn banden afsterven.

8. We moeten terug naar de wildernis en leren van de natuur, en uiterst voorzichtig omgaan met stads materiaal. We zien de kapotte relaties tussen mens en mens en zelfs in de kerk. Aardse banden kunnen niet in stand worden gehouden. Men moet tot de hogere banden komen met de geestelijke principes, en de menselijke principes achter zich laten.

9. Als je nare herinneringen hebt, en je hebt herbeleving hierin, ga dan terug naar de situatie, en ren dan in de herinnering ervan weg. Ren naar buiten, ren de natuur in, het dichtstbijzijnde bos, of het dichtstbijzijnde weiland, en ren naar de zwarte vogels door de Heere gezonden. Dezen zullen je meenemen tot de amazone planeten, tot de planeten van het vrouwelijke zaad, in Genesis beloofd. Dan gaat het niet om vrouwen of personen op zich, maar om de hogere principes. Men moet ook loskomen van de romantische persoonlijkheids cultussen, en men moet het pad van bevindelijkheid opgaan.

10. Ook op het bevindelijke pad en in bevindelijke kerken zijn veel gevaren, van extremisme, verstarring, verdichting, vanwege dat de predikanten vaak niet voldoende geschoold zijn. Men is vaak bang om afstand te doen van traditionele zienswijzen. Bevindelijkheid in Nederland is dus ook onderhevig geweest aan romantiseringen.

11. Er is een bepaalde context die men niet zit door tunnelvisie, die ontstond vanwege gebrek aan scholing.

12. God heeft ons het Woord gegeven. Daar was ergens een bron ontstaan in de verre dieptes van de kerk, waar men aan het strand kon wachten op de vogelen des hemels.

13. Steenblok sprak dat we het niet bij Sinaï moesten zoeken, maar in Bethlehem. Maar wij kunnen ook niet zomaar Bethlehem binnengaan. Eerst moeten wij naar Pniël gaan om ermee te worstelen en aan onszelf te sterven. Wij kunnen alleen als Pniëlieten binnengaan. Alles moet door en door getoetst worden.

14. Daartoe moeten wij tot Pniël gaan : worstel, werk hard, om binnen te gaan.

15. Wij moeten tot Moria gaan om alles op te offeren, zoals Abraham, en tot Pniël gaan om met alles te worstelen, alles te toetsen, zoals Jakob. Het verbond is dus tweeledig. Het was niet slechts door Abraham. En ook dan moet u beseffen dat het niet om personen gaat, maar om principes. De namen zijn slechts voorbeelden. Het gaat om de betekenis.

16. De allergrootste noodzaak voor de kerk is om nu niet naar Bethlehem of Sinaï zomaar te gaan, maar naar Pniël. Er zijn geen snelle wegen tot Bethlehem en Sinaï. Pniël is een pad van worstelingen, een lang en smal pad, lang en diep genoeg om het vlees af te laten sterven. Dat mag men niet ontwijken of omzeilen. Dan zou alles misgaan, en komen de geesten van kerkelijk bedrog die zeer subtiel zijn.

10.

Als Abrahamiet alles opofferen

1. De allergrootste noodzaak is het om Pniëliet te worden, om door de Jakobspoort binnen te gaan. Daar dient gij als Abraham alles voor op te offeren. Wilt u hiervoor het oude land verlaten, om tot het beloofde land te gaan ?

2. Deze oproep ligt er voor de kerk. De kerk is diep gezonken in geestelijk deserteurenschap, wat verraad is naar de bron. men is gekomen tot religieus materialisme waarin het tot een bevroren nachtmerrie is geworden. Daarom moet men terugkeren tot het bevindelijke pad en tot Pniël gaan. Juist in deze worstelingen zal de Heere hen tegemoet komen.

3. Waarom gaan een heleboel mensen niet naar Pniël, en gaan ze liever tot Bethlehem of Sinaï ? Omdat ze weten dat op Pniël hun vlees geslagen zal worden en niets van hun oude natuur en oude leven over zal blijven. Maar wie zijn leven wil behouden zal het verliezen. Men is in de kerken ingedut in overbehoudenis, en men heeft het vlees behouden, de eigengerechtigheid, en men is door gebrek aan kennis en scholing ten onder gegaan. Dit kunnen wij onze kinderen niet aandoen. Het is een grote gruwel.

4. Wee de ouders die hun kinderen niet onderwijzen over wat er gaande is. Wee de ouders die niet tot de hemel zijn doorgedrongen om een weg te bereiden voor hun kinderen, zegt Odenlech.

5. De geselieten riepen op tot ernstig zelfonderzoek en permanente strijd. De geselieten waarschuwden tegen de dode en dodende secularisatie die ook in de kerk aan de gang was. Deze probeerde de vreze des Heeren uit te doven. Zo wezen zij de weg naar het beloofde land.

6. Wij moeten in de dieptes van Getsemané als wij tot de doodsvreze des Heeren zijn gekomen al worstelend komen tot Pniël, tot doemelingenschap. Hier sterft de zonde tot Golgotha. Getsemané en Golgotha zijn als de urim en de thummim van Pniël.

7. De arena-prediking staat voorop, zicht krijgen op de vijand, het vlees, de wereld en het kwaad. Allereerst is de arena-prediking de noodzaak van het toetsen, en wel grondig, en daarom spreekt de nieuwe bijbel ook over de eeuwige arena, want men haakt te snel af in het toetsen, komt te snel tot zelfovertuiging. Het heeft geen diepte. De zorgvuldigheid die alleen kan ontstaan in de diepe doodsvreze des Heeren is er niet, of slechts heel gebrekkig.

8. Het toetsen is de daadwerkelijke geestelijke oorlogsvoering. Iedere geestelijke oorlogsvoering is dan ook vrucht van het eeuwige toetsen wat diep genoeg is gegaan. Er wordt veel mee gesjoemeld. In het toetsen is er ook de leeropdracht. Er zijn hier geen snelle wegen. Er is hier geen snelle Jezus-verafgoding. Men heeft geen besef meer wat dat eigenlijk inhoudt. Men is tot religieuze junk food termen gekomen. De gereformeerde vaderen streden hiertegen. Zij predikten geen snelle Jezus. Zij kwamen tegen de vormen-Jezus van de moderne tijd. Waakt u voor de naam-verafgoding. Het

geestelijke deserteurenschap heeft naamslaven voortgebracht, naamchristenen, die in hun hart verre van de diepere betekenissen afleven.

9. Ook op het bevindelijke pad ligt dat gevaar er nog. De zuigingen zijn sterk. Daarom is het geestelijk onderricht voor deze tijden ook zo belangrijk.

10. Laten wij als geestelijke pniëlieten terugkeren tot de arena’s. Dat is allereerst een strijd tegen het eigen vlees. Deze gladiatoren zijn geen gladiatoren zoals in de wereld, opgeblazen helden, supermannen en noem maar op. Neen, zij zijn sober en hebben zich juist van de wereld afgezonderd. Zij zijn op het pelgrimspad waarin ze wereldse en familiaire status, sociale status, hebben afgelegd, omdat ze het grote bedrog ervan hebben ingezien. Zij hebben gedronken uit de kom van het rode. Daar hebben ze alles voor opgegeven, al hun eerstgeboorterechten, zoals Ezau en Jezus eens deden. Dat diepe pad, daar zijn ze opgegaan, dat smalle pad, dat pad vol hindernissen. Ze bedonderen de boel niet. Ze zijn de minsten geworden.

11. Keer terug tot de arena’s tegen het vlees, en vervul de toetsopdracht. Worstel met zomaar gedachten die zich aan je opdringen, en toets ze aan de eeuwige kennis des Heeren. Lauwheid en overmoed hierin is tot strop.

12. Wij kunnen het niet zomaar uit onszelf vinden als wij zoeken. Zij moet ons tegemoetkomen, en dan moeten er eerst pijlen door het vlees gaan, door de zonde. Hoe stel je je ontmoeting met God voor ? Het gaat allereerst door deze pijlen, om het vlees te doden.

13. De mens vindt dus niet zomaar de woonplaats van God, want eerst moet de zonde in de mens sterven. Het gaat niet om het zoeken en vinden, maar om het aan je zonde sterven opdat je ontwaakt, en dat moet van boven komen. Oftewel : het moet vanuit de diepte komen. Zet er alles op alles op om een diep mens te worden. Wees niet alleen een ontwaakt mens, maar ook een wakend mens, opdat je geen deel hebt aan valse werken.

14. Waken is niet iets passiefs. Het is een studie. Zij neemt je mee van ontwaken tot waken, tot studie.

15. Haar kinderen doet zij ontwaken, en Zij neemt hen mee gaat dus gepaard met : Zij schiet pijlen af op haar kinderen, opdat zij niet worden meegesleurd door de zonden. Er zitten roofdieren op en in de kinderen, die zij dient te doorboren. Heb dus respect voor je hemelse Moeder als zij dit doet, en reken Haar er niet op af. Zij vist haar kinderen op als vissen om hen tot de hogere werelden te trekken, om hen daar wedergeboorte te schenken.

16. Wees niet bitter naar de pijlenschietende God, want die pijlen brengen leven. Wees bitter tot de zonde, want die pijlen brengen de dood.

17. De mens ontwaakt alleen door de pijlen van God, en wordt alleen door de pijlen van God meegenomen.

18. Belech 3:33-34 zegt hierover : Door het lijden en het visnet, en door hemelse pijlen, worden we losgebroken, en kunnen we de berg op. Door de hemelse pijlen zullen wij uiteindelijk niet geheel te gronde gaan.

19. God is een boogschutter. Dat doet God om ons te beschermen tegen de zonde. Kom dus ook tot God als tot een boogschutter, en neem de pijlen op je afgeschoten voor lief. Het is de prijs die je dient te betalen. Voor de ontwaking betaal je duur.

11.

Het gevecht tussen de aardse moeder en de geestelijke moeder

1. De profeten en geestelijken die God heeft gezonden worden telkens gestenigd, want de mens wil domweg het allemaal niet horen.

2. De mens is boos op de geestelijken en de profeten, op de alarm-predikers, want de mens wil doorslapen, en heeft daarom zijn eigen markt-predikers erbij gehaald, die slechts reclame maken voor het aardse. De mens wil doorslapen.

3. Sla alarm ? De mens zal het alarm aanvallen, en het gevaar met open armen verwelkomen. Zij geloven immers in het voorspoeds-evangelie van alles is goed en wel, neemt, eet en drinkt en wees vrolijk, zoals in de dagen van Noach. Daarom hangt een nieuwe zondvloed de mens boven het hoofd.

4. Waar wilt gij nog meer geslagen worden ? De aarde is een hel. Wat moet er nog meer gebeuren voordat u ontwaakt ? Wordt wakker, en legt uw zonden en eigenwilligheid af, en zeg : Uw wil zal geschieden, niet de mijne. En laat u leiden.

5. De aarde is in weeklacht, maar men ziet het niet. Men houdt vast aan het voorspoeds-evangelie van Laodicea. Hoe ongevoelig kun je wezen ? De aarde is in puinhopen, maar de mens waant zich koning, als éénoog in het land der blinden.

6. Och, laat toch uw oren besnijden, en luistert naar het hogere. Alles is in dikke mist. Laat u leiden door het hogere, niet het aardse. Dan moet u eerst leeg van uzelf worden en al uw eigen koninkrijkjes loslaten, al uw hebdrift, erfdrift en zaaddrift.

7. Op aarde is de mens in de arena’s en zal de mens daar het vlees moeten overwinnen, om zo te komen tot de jachtvelden, om de geestelijke jacht te leren, de beesten van het vlees te onderwerpen. Dat is een hele rij aan gevaarlijke zonden die de mens moet overwinnen. Dat is geen strijd tegen vlees en bloed.

8. Je mag hierin niet treuzelen, niet spijbelen, niet jezelf ergens vestigen om naam en faam te maken of een marktje. Neen. Je moet verder trekken, anders zal de zonde je achterhalen, en je vinden.

9. Och, wees toch op uw hoede. De zondemacht is sluw. De zondemacht heeft alle aardse gebieden ingenomen. Het zijn immers de gebieden buiten het paradijs. Keer daarom terug. Strijd moet je leren. Daar is onderwijs voor. Er is niks gemakkelijks aan.

10. Kom tot het huis van Buli. Laat je onderwijzen. Leer van het Woord gegeven door God. God heeft niemand aan zijn lot overgelaten. Er is leiding beschikbaar voor de mens, maar de mens moet wel luisteren. De mens heeft God's woorden nodig om hem te beschermen tegen de zonde. Het Woord is dus leiding en bescherming. Het Woord weet de weg. Die weet de mens niet. Het Woord weet waar de gevaren zijn. Dat weet de mens niet. De mens rotzooit er maar wat op los. In het Woord is het ware leven, maar de mens heeft schijnleven gemaakt, alles voor de verkoop. Daar maakt de mens naam en faam mee. Laat je niet bedriegen in de zieke fantasie-wereld die de mens ervan heeft gemaakt.

11. De mens heeft de schepping verprutst. En dit is de schepping helemaal niet meer. De schepping moet nog komen.

12. Eeuwig leven is er te vinden in het Woord, maar het leven wat de mens biedt is maar tijdelijk, en is schijn. Je leeft dan als slaaf van één of andere afgod. Men houdt de haak goed verborgen. Je hebt met gemaskerden te maken die een theater hebben gebouwd, en het verkoopt goed, maar de prijs is hoog.

13. God zal gerechtigheid brengen. Niemand komt zomaar met de zonde weg, wat voor uitvluchten en middeltjes ze ertegen hebben bedacht dan ook. Men leeft in een zondebokken-cultuur, maar je zult toch echt zelf geheel met de zonde moeten afrekenen. Dat kun je niet op een ander schuiven.

14. Zij is in oorlog tegen de grote stad, tegen hun zondebokkerijen, tegen hun tafelschuimerijen en roofzuchtigheid. Zij moeten terug naar de moedermelk, terug naar de baarmoeder. Daartoe is de jacht : het kind terug te brengen tot de geestelijke moeder. Dat is een groot gevecht tussen de aardse moeder en de geestelijke moeder. De aardse moeder zoekt het kind te verslinden. De geestelijke moeder zoekt het kind op te voeden in waarheid. Zij geeft leven, waar de aardse moeder slechts het bedrog van de dood brengt, als gimmick van de markt.

15. Als wij tot de geestelijke moeder gaan, dan ontvangen wij melk en honing, wat vanuit het Woord stroomt, en daar zullen onze monden vol mee zijn, om van deze dingen te spreken, geestelijke dingen, geen aardse dingen meer. Alleen door de wedergeboorte en wederopvoeding zal de mens dus vrij komen van de slavernij tot de aardse markt. Dat houdt allereerst de wedergeboorte van het oor in. Dat houdt allereerst de besnijdenis van het oor in, als wedergebondenheid om van de aardse gebondenheid los te komen. Het is het wederluisteren tot wederkering. Dat is wat de mens vandaag nodig heeft. Blijft niet achter. Blijft niet treuzelen. De exodus is in volle gang. De schepen des Heeren zullen geopenbaard worden.

16. Nu, we zien om ons heen dat de wateren tot bloed zijn geworden. We leven in gewelddadige tijden van groot misbruik, en grote ellende. De zeeën zijn giftig geworden, en de mens heeft een

boot nodig. De mens mag opgaan tot de vissersboot. We zijn weer in de dagen van Noach, en er zal weer een vissersboot zijn. De schepen des Heeren worden geopenbaard, en de valse schepen van de aardse kooplieden worden doorkliefd :

17. Nu wordt de mens nog vastgehouden op schepen der zonde, schijnschepen, maar die zullen doorkliefd worden door de zware hagelstenen van het Woord die zullen komen. Houdt je daarom vast aan elke hagelsteen van het Woord die je mag ontvangen, en laat het diep in je hart doordringen om je te voeden en vrij te zetten. Het zijn hagelstenen van melk en honing, voor het zieke kind. Zo mag je komen tot de boten der hemelen, en die zullen je naar huis leiden, dat is in je pelgrimshart. Trekt voort. Het huis is geen gebouw, maar een weg. Het is het smalle pad. Alleen daarop is het leven te vinden.

12.

De boten van de hemel

1. Oh, hoe het volk hierdoor is verleugend. En ze blijven maar doorzondigen vanwege genade-misbruik. Ze weten helemaal niet wat genade daadwerkelijk betekent. Het volk is ten gronde gegaan door gebrek aan kennis.

2. Hoe dan ook zullen ze verantwoordelijk zijn voor hun zonde, en zullen ze het zelf goed moeten maken. Er zal loon zijn naar werken, niet loon door allerlei bedrog. Het is te ver gegaan, en nu kan het volk de weg terug niet meer vinden.

3. Vandaar dat Buli 1:2 zegt dat ze niet zullen ontkomen aan hun eigen verantwoordelijkheid en zij loon naar werken zullen ontvangen. Dat is onze beveiliging tegen dit soort mensen, die door leugengeesten worden gedreven die door de genade de goedkeuring geven aan de zonde en de deur daarvoor wagenwijd opengooien.

4. Het is puur materialisme. Ze hebben de dichterlijke bijbelteksten verwesterlijkt en verletterlijkt, goedkoop gemaakt, en er wordt volop hoererij mee gepleegd. Gaat uit van zulke voorspoedskerken, want dat is gewoon wat het is. Ze loochenen het smalle pad en de lijdzaamheid des Heeren. Ze drijven de spot ermee, als je niet zoals hen bent, als je niet vrolijk met hen meedoet. Dan ben je een buitenbeentje en moeten ze niets van je hebben. Zo gaan ze met de profeten en geestelijken des Heeren om. Ze hebben hun eigen markt-predikers die hen naar de mond praten.

5. Jezus is tot een gouden gelukspop geworden en ze weten niet meer waar het voor staat. Dat willen ze ook niet weten.

6. Op de aarde zijn valse lichten die de mensen misleiden en in verslavingen houden tot het valse licht. Allereerst moeten de ogen en de lichten van de mensen besneden worden. Dat is iets geestelijks. Men moet daarvoor tot de duisternis des Heeren gaan. Men moet terug tot het duistere begin en alles overnieuw doen. De mens is afgedwaald. De mens is gruwelijk ontspoord. De mens

is op de golven van vals, aards licht, en moet tot de geestelijke schepen komen die in deze tijden worden geopenbaard.

7. Ieder mens heeft zich boven de ander gezet. Een ieder weet het beter dan de ander, want ze volgen marktgedrag. Zij willen de minsten niet zijn, maar de grootsten. Zo zijn ze afgedwaald, als blinden die blinden misleiden. Op grote heuvels prediken ze voor hun afgoden. Vele kinderen misleiden ze. Ze zijn niet tot de diepe duisternissen des Heeren gegaan. Ze hebben God’s lijden verworpen, de tucht veracht.

8. Maar Zij omhult Haarzelf in grote duisternis, en is grote duisternis. Ze komt tegen de valse lichten van de mens waarin de mens de zonde verborgen houdt.

9. Natuurlijk moet de duisternis en de slaap eerst diep doorwerken voordat de morgen kan komen, anders is de morgen overmoedig. Merk ook het verschil op tussen de moeder aarde en de gevallen aarde. De moeder aarde is het verborgen gehouden geheimenis des Heeren. Het wordt in duisternis verborgen gehouden. De mens dient ertoe te ontwaken, als tot diepere dromen.

10. Richt je tot de boten van de hemel om aan deze dingen te ontkomen. We zien vreemde merktekens op de mens verschijnen. Ik hoef er niet over uit te wijden. Het is overduidelijk. De mens is tot slaaf gebrandmerkt op schepen der zonde, op de schepen der aardse kooplieden, maar die schepen zullen doorkliefd worden.

11. De zielenmarkt van de zonde zal zichzelf verslinden, en zal door zware hagelstenen ten onder gaan. Het mist schakels, dus het zal zichzelf verstenen. Het zal zinken als een baksteen. De aarde zal vol worden met de kennis des Heeren.

12. Uiteindelijk zal de aarde tot rust gebracht worden als de grote verstening plaatsvindt.

13. De aarde is een groot geheimenis, en het zal geopenbaard worden. Telkens weer wijst het boek Buli daar op. Er zijn nog dingen die de mensen niet weten. Zonder je daarom af van de feesten der mensen en ga terug naar school. Zoek ernstig de Heere, die haarzelf in duisternis heeft omhuld, want zij is duisternis, grote duisternis.

14. Veracht haar niet. Zij is de donkere baarmoeder voor de wedergeboorte. Gij dient nog een keer geboren te worden. Dat kan alleen in haar grote duisternis. Aanvaard daarom de tucht, anders zult u geen leven hebben.

15. Zit God op een fanatieke geloveling te wachten die alles altijd beter weet ? Daar dienen we juist tegen te strijden, en dat is een strijd tegen onszelf, tegen erfdrift, want gelovelingenschap wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Jonge, onwetende mensen, vol van zichzelf, die nog jongere mensen bedriegen. Zo groeien de cultussen op aarde. Zitten we op nieuwe religieuze oorlogen te wachten ? God is het spuugzat.

16. De boog, het verbondsteken : buigen om af te stemmen, geleid te worden door het hogere, dwars tegen de stemmen van de wereld in. De boog : de leegte ingaan, jezelf af te zonderen als

eenzame pelgrim, om de hogere wereld te zoeken, het aardse achter je te laten. Dat is de boodschap van de boog.

13.

Protserige gespierdheid of nederige afgestemdheid ?

1. De aardse mens die verrukt is over het aardse wil van het buigen niet weten, en ook niet van het afstemmen. De aardse mens volgt gewoon zijn vlees, maar het is het pad des doods.

2. Vuch zegt : En omdat Zij moeilijk is begonnen mensen hun makkelijke goden te maken. En het bedrog is groot.
Maar voor Haar kinderen : Verworpenheid is hun boog, en depressie is hun pijl.
Vuch 2:35-36

3. Beloch zegt : Weet gij het dan niet ? Zij is de greep van uw boog
Beloch 1:3

4. Stranden zegt : De vleselijke boog moet verbroken worden, zodat de mens de hemelse boog kan ontvangen, wat een ontwaking is voor de mens.
Stranden 11:7

5. De boog beeldt de geboden uit, en men kan alleen door te buigen komen tot de geboden. Sta niet rechtop als je tot de geboden komt. Nederigheid is een vereiste voor de afstemming en de leiding. Sta je hoog, dan wordt je door de bliksem getroffen. Je komt niet zomaar tot Sinaï.

6. Je gaat door Pniël, waar eerst het vlees verbroken wordt, de boog der mensen. Nederigheid betekent juist af te remmen, te worstelen met alles wat zich aan je opdient. Zo ontkom je, als je jezelf eerst afzondert, en niet de eerste de beste voorbijganger gaat vereren.

7. Het gaat dus niet zomaar om een eredienst, maar om een toetsdienst. Er liggen teveel gevaren op de loer. Je gaat niet zomaar de goden en afgoden prijzen. God roept op tot de oorlog tegen het zelf, en tot toetsen. Daartoe is het beeld van de boogschutter, een veelgebruikt beeld in de nieuwe bijbel.

8. Waar kiest de mens voor ? Gespierdheid die met zichzelf protst of nederige afgestemdheid ? Kijk om je heen en zie waar de mens mee bezig is. Jakob ging tot Pniël opdat de spier van zijn vlees werd verbroken. Zo werd hij een afgestemde, zo werd hij tot Israel.

9. De valse opgeblazen gespierdheid van het vlees houdt de mens af van het afgestemd zijn en het geleid worden. De mens is verstrikt in de cultus van het opgeblazen ego. Hierdoor zijn ze blind geworden in hun vraatzucht. Alles hebben ze omgedraaid, alle normen en waarden. Hun testamenten die ze doorgeven van geslacht tot geslacht is een gevaarlijk gif.

10. Duizen zegt : De amazone trekt haar boog, en richt het op u. Nu is het leren boogschieten of sterven. Velen sterven hier.
De amazone trekt haar boog en richt. Op het veld liggen alle reuzen dood.
Staat gij daar nu nog te pronken ?
De amazone zal u neerslaan.
Hebzucht is een droom van macht, maar al zijn wegen leiden tot de dood.
Duizen 22:27-30

11. Oefening baart kunst. Men heeft niet zomaar macht over de beesten van de grote rivieren, de grote zondemachten. Men moet leren nomadisch te zijn, niet te verdichten, niet te vergroten, niet opgeblazen te doen, ook niet in het boogschieten. Het gaat erom de geboden te leren en je erin op af te stemmen.

12. Buli zegt : En Zij zal hen de grote rivieren doen kennen, en hen macht geven over de beesten van deze rivieren.
Buli 1:10

13. Ewa zegt : met pijl en boog, die rede zijn, om de rede te verheffen.
Ewa 29:56

14. Dat gaat niet om het leren van vleselijke, hoogmoedige, filosofie-loze rede van de mensen, hoe religieus die ook mag klinken, maar om de geestelijke, ondoorgrondelijke rede des Heeren, wat geen oog gezien heeft en in geen mensenhart is opgekomen, wat dus alleen volbracht kan worden in toetsen en afstemming. Dan hebben we het over het geheimenis van het eeuwige touw waarin het menselijke vlees geen inspraak heeft. Dat is iets wat je in vreze en beven dient te beoefenen, en waar je de taal van dient te leren kennen. Dat is een proces wat uiteindelijk tot de opname leidt, en dat is iets van binnen.

15. Behemma zegt : Wij zijn in de materiële wereld omringd met ironie, als onderdeel van het geestelijke. Alleen in de duisternis, als ons ego met pijlen is doorboord, zal de boogschutter ons opnemen.
In de diepte is het het ontwaken, het komen tot het oneindige en eeuwige bewustzijn.
De emanatie, van het hogere tot het lagere, is het tegenovergestelde van de evolutie, van het lagere tot het hogere. Deze golven zijn overal om ons heen. Ze gaan op en neer, duwen weg en nemen op. Deze golven komen van Orion, en scheppen ons bestaan, alles in en rondom ons. De mens moet leren op deze golven mee te gaan. Als eerste moeten we deze golven leren herkennen, leren ervaren, in contact komen met deze golven. Wij moeten hiervoor de zee in.
Wij mogen leren varen op deze golven. Zo mogen we de pracht van de Orionse natuur ervaren.
II Behemma 3:10-13

14.

De dochters-theologie

1. In de opkomst van de kerk was er een constante verschuiving van vrouwelijke naar mannelijke symboliek. In Egypte was er nog een centrale dochter theologie, en ook in de oudste wijsheidsliteratuur van Israel was Chokhmah, de Wijsheid nog vrouwelijk. Zij riep op de straten en stond aan de poorten, zoals we in het boek Spreuken kunnen lezen. Zij sprak toen al : Omdat zij de kennis hebben gehaat en de vreze des Heren niet hebben verkozen, mijn raad niet hebben gewild, al mijn vermaningen hebben versmaad, zullen zij eten van de vrucht van hun wandel.

2. Men nam van de vrucht van de overmannelijkheid. Het zoonschap werd de absolute drager binnen de eredienst en de gezagsstructuur van de kerk, gebaseerd op het Romeinse patriarchaat, en het dochterschap werd meer en meer geminimaliseerd en weggeschoven. Vrouwen werden meer en meer onderworpen. Het principe ‘alleen door de zoon komt men tot de vader’ ging heersen. Over moeder en dochter werd niet of nauwelijks gesproken, en al helemaal niet als oerprincipe. Men verletterlijkte en verdichte het steeds meer totdat het tot persoonscultus werd en de oorspronkelijke betekenis geheel verloren ging. Het werd tot een lam opzegversje.

3. De nieuwe bijbel kent een rijke en glorieuze dochters-theologie. Het mag absoluut niet verletterlijkt worden. De dochter des hemels is een beeld van de vreze des Heeren, als toetsende afremmer, niet zomaar als eerbiedigheid. Ook is zij een beeld van de volharding en het minderen. Als wij het over de donkere bruid van Salomo hebben, als beeld van de zondekennis, de ontdekking aan de grootte van de zonde en de diepte van de zondeval, dan is daar geen rechtstreekse weg, maar dan komt men daar alleen door de dochter des hemels, oftewel de vreze des heeren en de volharding daarin, wat een sober en minderend pad is, het smalle pad. Daartoe moeten wij de dochter ontvangen en in de dochter geloven, wat dus niets met gemakszuchtig en blind geloof heeft te maken. Wij mogen deze bijbelse, dichterlijke beelden ondergaan om tot de diepere betekenis ervan te komen, zonder in vormendienst terecht te komen en in allerlei fanatieke farizeïstische toestanden.

4. De dochter gaat om de beleving en de doorleving, de verdieping. Daar is niks simpels aan, en daarom ontvlucht men ook vaak de dochter des hemels, die als een leeuwin wordt besproken in het boek Beloch. Hierin ligt ook de dochterstrijd, want de dochter moet het valse dochterschap te boven komen. Er ligt namelijk het gevaar dat de dochter een te materialistisch beeld wordt en in het wereldse wordt toegepast. Die dochter, de dochter van het vlees, de dochter der mensen, dienen wij te ontwijken. Het gaat dus om de hemelse principes. De ware dochter des hemels is de zorg.

5. Wij komen niet zomaar tot de hemelse moeder dan door de dochter. Het is een belangrijke schakel in het eerlijke beleven van de theologie. De wederkomst zal dan ook het verschijnen van de hemelse dochter zijn, en zij is alreeds gekomen, als een geheimenis, en daartoe zal men moeten ontwaken, dat zal men moeten ontdekken. Zij moet wederkomen in de harten van de mensen.

6. Religie op zich brengt het slechtste van de mens naar boven. Religie heeft deze aarde geheel verwoest. Religie mag dus alleen gebruikt worden als beeld van de geestelijkheid en filosofie, als de

drager van het gedicht. Daarom moet de religie goed doorgesproken worden en mag de mens niet in slaap vallen tijdens de godsdienstles.

7. Betrek de dochter bij uw theologie, of het zal niet slagen. Zij is onmisbaar. Zij is de ontbrekende schakel in de hedendaagse christelijke theologie, en zij wordt teruggebracht door de nieuwe bijbel. Zij had een centrale plaats in de Egyptologie, en de oudere Israelologie.

8. We lezen in Kamba 22 : Aan de overwinnaars werd de steen van de openbaring beloofd. Het fundament is de inheemse plaats, de onderwereld, oftewel de innerlijke wereld. De dochter van God is gezonden om ons daar mee naartoe te nemen, en zij is die plaats zelf. Vanuit de onderwereld, de tucht, zal de hemel herrijzen.

9. De dochter staat tussen de mens en de moeder in. Zij kent de geheimen van de moeder, en mag daar de mens toe inleiden. Hoe kun je tot de moeder komen als je haar dochter hebt verworpen ? De dochter is een beeld van de les die zij tot jou heeft gezonden.

10. De dochter is dus ook een beeld van de opname tot de moeder.

11. We lezen dan in II Kamba 11 : Wie of wat is dan "koning" ? Wie of wat is dan "de Here" ? Het is het bewijs wat geleverd wordt aan de ingewijden. De ingewijden hebben de prijs betaald, en zijn overal doorheen gegaan waar ze doorheen moesten, en kwamen zo tot het bewijs. Het zijn de verbrokenen, hen die aan zichzelf zijn afgestorven. Zij werden als door een natuurverschijnsel op het strijdveld opgenomen. Zij waren de uitverkorenen als zijnde de "uitgetesten". Het koningschap wordt voorgesteld als een vrouw, de dochter van Sion. Het is een allegorie van het eeuwige touw, als de toren van Rachab waar het rode koord van bevrijding uitliep, als een beeld van de wachter van de mond. Hier zien we de daadwerkelijke komst van de leeuw. Dan is er niemand meer die de leeuw nog kan tegenhouden. Dan grijpt de leeuw om zich heen, plunderend. Dan heeft de leeuw het oervlees overwonnen. Dan is de verandering er als een vrucht, niet als een geschenk. Dan snelt de leeuw de huizen van de stad binnen. Het is een groot geheim van de natuur. Donder en bliksem zijn over de stad, en er is niemand die redt. Alleen de leeuw kan redden. Hier is het beeld van de leeuw verdiept.

12. Kiezen wij voor de toren van Babel of de toren van Rachab ? De toren van Babel was roekeloosheid, terwijl de toren van Rachab studie en onderzoek inhield. De toren van Rachab is het beeld van een leeuw, als het beeld van de exegese, de uitleg. Dat is waar de dochter des hemels voor staat. Waar staat de mens als de leeuwen zullen komen die het oervlees van de onwetendheid zullen verslinden ?

13. Het zijn beelden van de opname. Dat proces is diep van binnen, in het kader van de studie. Niets anders.

14. Hierin is er de strijd van dochters met dochters, want er zijn ook de dochters van het kwaad :

15. II Behemma 8:16 zegt : Het kwaad is alles wat de kennis tegengaat, als de dood. Zijn drie dochters zijn hebzucht, onverschilligheid en behaagzucht. Zij proberen de mens te verleiden tot

materialisme, opdat hij niet tot ontwaking zal komen.

16. Wij hebben te strijden tegen deze drie-koppige valse dochter. Dat is juist wat de ware hemelse dochter betekent, namelijk de strijd en het testen. Je springt niet zomaar overal in voor de lieve vrede ervan omdat de anderen dat ook doen, omdat je familie het ook doet. Als je de hemelse dochter van harte hebt ontvangen, dan ben je niet meer zorgeloos. Dan ben je ontwaakt en alert. Zo niet, dan heb je haar nog niet ontvangen, dan heb je haar nog niet aangenomen.

17. Neem de dochter des Heeren aan als u tot de Heere wil komen, want zij is het onderwijs.

15.

Het dochterlijke pad

1. De nadruk moet liggen op de waakzaamheid die tot de diepte leidt. Een voorzichtig mens laat zich onderwijzen. Dwazen storten zich roekeloos overal in.

2. De vijand gaat tekeer als een razende, zoekende wie hij zal verslinden, en zoals we weten komt hij ook vermomd, als een aardige en vriendelijke bedrieger.

3. Laten we oppassen voor de dansende dochter van Herodus, waarover Werktuigen spreekt.

4. Vandaag de dag vraagt de dansende dochter van Herodus, Salome, nog steeds om hoofden.

5. Laten we dat gruwelijke verhaal niet vergeten, over de onthoofding van Johannes de Doper. De vleselijke dochter is een serieus gevaar. Hoeveel mannen hebben het hoofd wel niet aan de los dansende dochter van het vlees verloren ? Zeg het maar. Zij is als een verleidster opgesteld in de kerk, om de mannen af te houden van het onderwijs des Heeren. Ook is zij gekomen om vrouwen mee te sleuren tot dit doel, opdat zij haar voorbeeld navolgen, als afleidster. Zij komt met groot bedrog. Wees op uw hoede voor deze valse dochter van spijbelarij en wereldgezindheid. Zij verspreid een slaap.

6. Ewa 30 zegt : Uiteindelijk gaat het minderen vrucht dragen, voor hen die volhouden, wat het eeuwige minderen, waarvan de dochter een beeld is. De mens moet volhouden totdat er een nieuwe geboorte is. De mens moet dus geduld leren, gesymboliseerd als de dochter, de vrucht.

7. Denk dus niet dat de dochters-theologie in de nieuwe bijbel een simpel opzegversje is, maar u moet u er aan toewijden, om het in uzelf voort te brengen, in uzelf geboorte te geven, als een vrucht, niet als een plundering of ontvoering. Als je zomaar grijpt heb je niks. Je moet de studie er toe volgen, het pad ervan begaan. Haak je ergens halverwege af, dan verlies je alles. Het laat zich niet bedriegen. Je moet er niet voorwerpelijk mee omgaan, maar als onderwerp, onderwerpelijk dus, en het in het verband blijven houden, er niet mee wegrennen. Je moet er alles voor opgeven. Denk niet dat je haar in je hart kunt nemen terwijl alle afgoden daar ook nog zijn. Kom met een ledig hart tot haar. Leg je oude leven af. Onttroon jezelf.

8. Belech 4:29 zegt hierover : Het toetsen gaat alleen in volharding, waarvan het dochterschap een beeld is. Alles wat daarbuiten valt zijn slechts de machten van dochters die het prinsessenschap grijpen zonder principes.

9. Nu, laat dus het dochterschap niet eenvoudig blijven, maar ga de diepte ermee in, en worstel ermee. Uiteindelijk gaat het om de kennis hierover, het ingeleid worden in de dieptes van de dochter-theologie. Wees moedig en dapper, eerlijk ook, sjoemel niet. Ook de dochters-theologie kan gemakkelijk ontaarden, als men zich niet daadwerkelijk onderwerpt aan het onderwijs. Dan wordt het losgeslagen en is het doel verwijderd.

10. Beloch 33 zegt in de Psalm van overwinning : Dochter van de hemel, uw zorg zal me verbergen, deze verschrikkelijke nacht zal eindigen in een gevecht. Dochter van de hemel, waar de leeuwen vechten is een nieuwe geboorte. Bewaarder, leid ons verder, breng ons hoger,

11. Ga tot uw binnenste, en weet dat er zonder gevecht geen geboorte is. Geef u niet zomaar over, maar ga tot het hogere. Zonder u daartoe af. Als we willen dat de verschrikking eindigt, dan zal dat dus niet zonder gevecht gaan. Wij moeten de geestelijke oorlog leren, wat het toetsen is. Dat is een studie-oorlog : leeuw tegen leeuw, dochter tegen dochter.

12. Ik had een droom dat de winkels leeg stonden. Er werd bijna niets meer verkocht. En de mensen vroegen aan de winkelieren : ‘waar kunnen we onze producten halen ?’ Toen zeiden de winkeliers dat er heel ergens anders nog wel kleine marktkraampjes waren waar het verkocht werd. Dus ze moesten hiervoor een hele tocht maken, en dan was het nog maar de vraag of het er nog was. De winkels waren bijna leeg, stond bijna niks meer, en er waren doorgangen tot onderwijs. Winkels werden tot bijna lege voorportalen van scholen. En de scholen gaven doorgang tot de woonwijken. Zo was het ingekapseld, verborgen. Er waren geen directe wegen meer. Alles ging via omwegen, zodat de mens niet meer kon grijpen en roven. De mens kon het dus ook niet zomaar meer kopen en consumeren. Er kwam veel meer bij kijken. De markt der wereld zal instorten. Het hemelse onderwijs zal terugkomen, ervoor in de plaats komen.

13. Beloch 33 zegt : Na een lange lange nacht is de ochtend aangebroken, schijnt de zon door, met de dochter van de hemel van eeuwige plaatsen. Geef ons het Woord, oh dochter van de hemel,
Ik weet dat u ons niet meer zult verlaten,
Laat de bevelen van de hemel neerdalen.
In Uw Zorg bent u nabij,
in Uw Zorg zult U ons leiden.

14. De mensheid zal op moeten gaan tot het dochters-tijdperk. De mens zal moeten terugkeren tot het onderwijs en zo tot de geboden. Beveelt u ons, mogen we zeggen, opdat het vlees ons niet meer zal bevelen. Het vlees mompelt en moppert maar raak. Maar ga op tot het Woord, wat alleen de dochter van de hemel kan schenken.

15. Beloch 34 is de psalm van de dochter des hemels.
Het is een kenmerkende psalm in de nieuwe bijbel :
Dochter van de hemel, ik vraag me af wie u bent,

ik ben zo lang naar u op zoek
Ik groei, ik kan het niet stoppen,
Ik verloor alles in de zwarte nacht
Dochter van de hemel, deze zorg zal stromen,
Oh Verschrikkelijke, o Machtige Vreze, dochter van de hemel, heerseres van zorg,
leeuwin die de eeuwigheden van genade omringd, ons lot bewaard.

16. Dochter van de hemel, Groot is Uw Naam, o hemelse, Almachtige, Groot in Oorlog, laat uw leeuwinnen ons door de wildernis leiden, ja, zelfs door de donkere afgrond.

17. Door de traan van de hemel opent gij uw tent voor mij.
Het is tijd om wakker te worden voor oorlog, maar U neemt mijn wapens weg, om me neer te leggen in pijn.
Uw woestijnen zijn sterk als de leeuwin, er zijn overal leeuwinnen.
Ik roep uw naam, maar zwakheid neemt me weg.
Uw oceanen zijn eindeloos.
Ik vaar in de stroom van nergens, ik heb nergens om naartoe te gaan, ik ken Uw Naam niet.
Dan haalt U mij op na nachten van lijden.
Sta dan op om haar te dienen, want dit is uw gebod en de eeuwigheid.
Zij zal U leiden. Nu is ze de wilde zee en de hand van de oceaan. Ze bracht U naar de ingangen van haar tenten, waar ze u te eten gaf, en waar ze u als een moeder borstvoeding gaf.

18. Dit is de vierendertigste psalm in het kort. Van groot belang. Het laat zien wat een grote kloof er is tussen de hoogmoedige en van zichzelf overtuigde mensen en de Dochter van de hemel. Zij staat in tussen God en mens, als een leeuwin. Zonder haar is er geen zoon, en ook geen onderwijs. Zonder haar is er niets, en is de mens overgelaten aan zijn lot. Eerst moet de mens afrekenen met overmoed, en komen tot het touw, het eeuwige touw, waar zij een beeld van is. Zo niet, dan verdoe je slechts je leven, wordt je door vreemde, onheilspellende, bedrieglijke krachten voortgedreven, door mompelende en mopperende geesten van spijbelarij en hebzucht, zorgeloze onverschilligheid en bedrieglijke behaagzucht. De leeuw valt hier niet voor, trapt hier niet in. Zij zal aanvallen, en de mens drijven in de put. Daar zal de mens dienen te leren en van haar borstvoeding dienen te ontvangen. Zij is degene, de Dochter, die de zwaar overdreven en met zichzelf ingenomen mens terugdrijft tot de baarmoeder. Dat kan alleen als zij eerst de mens tot het minste drijft.

19. Nu, Beloch 35 is een belangrijk vervolg hierop : Zij kent de weg. Wie zal er kunnen komen tot de plaats van de Schepper ? De plaats is omgeven door woeste rivieren vol met pyranhas. Ziet, zij eten de zondaren. Zij laten niks van hen heel. Wie zal er kunnen komen tot het land van de Schepper ? Zie, het is omgeven door een woeste zee, vol haaien. Ziet, zij eten de zondaren en laten niets van hen heel. Wie zal er dan opgaan tot de berg der allerhoogste ? In de wildernis rondom de berg zijn hyena’s en leeuwen, en op de berg zelf zijn holenleeuwen. Ziet, zij eten dan een ieder die volhardt in het kwaad. Maar wie zal dan behouden worden ? Ziet, zij die de dochter van de hemel volgen. Zij kent de weg, zij kent het pad en de valstrikken. Hoogmoedigen en opgeblazenen zullen haar zeker niet kunnen volgen. Blind lopen zij in de val.

20. Hier wordt dat ook besproken, dat men niet aan de zonde kan ontkomen zonder de dochter van de hemel. Men heeft de vreze des Heeren nodig voordat men de diepte opmerkt van het zondeprobleem, en men heeft volharding nodig. Dat is waar de dochter van de hemel voor staat. Zij kent de weg. De mens kent die weg niet. De mensen zijn blinden die blinden misleiden. En zomaar religie heeft het van kwaad tot erger gemaakt.

21. Vissen 11 gaat hier op door : De moederlijke en dochterlijke geheimenissen. De mens moet afsterven aan zijn vlees om wedergeboren te worden. De natuurmens is ook de worstelaar met de beesten van het veld om zo dieper tot de leegte te komen, tot het verslaan van het vlees. De ware overwinning is de verbrokenheid van onszelf. Zonder die verbrokenheid is het geen overwinning maar zelfzuchtige trots. We moeten ons eigen leven verliezen, opdat we het leven van God mogen winnen. Bilha staat voor de plotselinge dood van het ego. Ieder mens moet tot de tent van Bilha naderen. Kent gij de inscripties op de muren ? Wij moeten doordringen tot de moederlijke en dochterlijke geheimenissen. Dit om weer het evenwicht van het zelf terug te brengen.

22. De tent van Bilha is ver weg van de markt. Hier wordt het Woord in stilte bewaard. Het is geen juridisch of financieel proces zoals in wereld en kerk, maar een moederlijk proces waartoe de dochter van de hemel terugleidt, waarvoor de mens dus de stad uitmoet om de wildernis in te gaan, om zo door het onderwijs op de grotwanden aan de rivieren der tranen een plotselinge en harde dood aan het ego te sterven, opdat men daadwerkelijk ook tot de tent van Bilha zal gaan. Maar weinigen zullen dit dochterlijke pad vinden. De grote massa’s staan hiervoor niet open, en zullen in hun gewoel vergaan.

16.

De rivier van wilde melk

1. Nu, goed luisteren. Dit is wat Odenlech 26 erover zegt : Paulus predikt de boodschap van het geloof, wat in het Aramees volharding betekent. Waarheid is in het Grieks 'aletheia', al-letheia, wat de verzoening (al) met het geheim (letheia) betekent, oftewel al-lethe, de verzoening met het verborgene, de vergetelheid. De mens moet dus komen tot de heilige vergetelheid om los te komen van het aardse, opdat het ware hierin geopenbaard kan worden. Aletheia is de dochter van Moeder God. Aletheia is de openbaring in de diepte van Lethe. Aletheia is de natuurvrouw van de waarheid. De waarheid is wat vanzelf wordt voortgebracht door het zaad in de dieptes van Lethe. Het kan niet tegengehouden worden, en dat is dus de heilige gebondenheid. Zo is er geen menselijke inmeng meer. In de dieptes van de rivier de Lethe sterft al het aardse af. Lethe is dus het communicatie middel. Diep hoort diep. Diep zoekt naar diep. Het oppervlakkige zal ons niet verstaan.

2. Lethe is dus de natuurweg van de bevrijding en de redding uit het aardse. Paulus laat zien wat er gebeurt als de mensen de riviervrouw van de vergetelheid als principe afwijzen, iets wat ze in henzelf zouden moeten integreren. Ze zullen overgeleverd worden aan het groeps-ego, en ook de illusies en fabels van het groeps-ego. In deze tijd leven we.

3. De mens moet terug tot de rivier van de vergetelheid om zich daarin te wassen, na aan zichzelf gestorven te zijn, zowel aan het individuele ego als aan het collectieve ego, want we spreken over

een rivier in de onderwereld. De mens moet weer met Lethe verzoend worden. Het groeps-ego wordt in stand gehouden door het groeps-bewustzijn. Dit bewustzijn moet de vergetelheid in, anders gaat er niemand gered worden, niemand. Het groeps-bewustzijn heeft deze illusie opgeblazen. De mens is verstrikt in een valse weter, een vals geweten. Het groeps-geweten moet eraan gaan, anders gaan wij eraan. Vecht voor je leven.

4. De ware man laat het aardse los in de rivieren van de vergetelheid om de hogere dingen te zoeken. De lagere aardse man is blind geloof als een dekmantel voor hedonisme. De ware man is een asceet, die hongert in de wildernis naar het eeuwige, niet naar het tijdelijke aardse. Alles zal voorbij gaan. Het is nu kiezen voor de mens : Of de markt, of Lethe. Je kunt geen twee heren dienen. Wat maakt het toch dat een mens tijdelijk geld belangrijker vind dan de eeuwigheid ? Het is een verhaal, een filosofie, een beschrijving van natuur principes, niet eens zozeer een religie, en al helemaal geen orthodoxe religie, alhoewel de natuur haar eigen orthodoxie heeft. Het aardse zal blijven trekken, daarom moet de mens dieper in de rivier de Lethe gaan, en erin volharden.

5. De mens die aan het aardse blijft vasthouden en het diepere geestelijke, oftewel de hemelse kennis, niet wil, en niet de Lethe wil overzwemmen, die zal door het aardse totaal ten gronde gaan. De natuur weet wel raad met afval. Alles zal herschapen worden in de ochtend, wanneer de nachtmerries zullen wijken, doorgrond zullen worden, verdiept. De mens zal haar kennen en zij zal de mens vrijzetten. Het evangelie is het evangelie van Lethe in het Grieks, de verzoening met Lethe (aletheia). Lethe is de leerregels van de vergetelheid, en zij is het getuigenis. Het gaat dus om het vergeten van het aardse waarin de hemelse openbaring ontstaat, in de dood van het ego en het groeps-ego. Dat is het pad. Er is alleen leven in de heilige vergetelheid. De mens moet loskomen van de ego-kennis van de groep. Er is een heleboel vals bewustzijn, vals groeps-bewustzijn, met valse, misleidende, lagere aardse kennis. Dit is oppervlakkige kennis die verletterlijkt is en uit het verband is gerukt en die op aarde wordt verkocht.

6. De oer natuur vrouw van de vergetelheid, staat in de oerwouds-rivier, klaar om het groeps-ego te verbrijzelen, en zo ook het valse groeps-geheugen van het ego, en het valse groeps-bewustzijn van het ego. De oer natuur vrouw van de vergetelheid, staat in de oerwouds-rivier. Wie haar zien sterven aan het ego. Daarom willen ze haar niet zien, maar kijken ze liever in hun spiegels. Ze willen de baarmoeder niet in. Ze willen lang opblijven en feest vieren, maar wat valt er te feesten ? Het is een oorlog tegen het beest van het groeps-ego. Het is een oorlog tegen de valse verdovende middelen van de onverschilligheid en de spijbelziekte. Het geheugen van de mens is verziekt, het bewustzijn van de mens is verziekt. De mens heeft zware hersenziekte. De mens heeft een dokter nodig. Het medicijn is de natuur, maar dat is gratis, dus de mens maakt een surrogaat in de stad.

7. Alles zal medewerken ten goede 'door de studie', 'door de exegese', en die begint met de vergetelheid waarin het aardse wordt losgelaten allereerst, maar dan begint de ware geestelijke oorlogsvoering. Slangen in het paradijs, en in de rivier de Lethe. Niet zonder gevaren. Het touw trekt ons terug tot de feiten. En het feit is dat de mens diep in slaap was gevallen. Elke dag mag je andere sieraden omdoen van de hogere kennis, de innerlijke sieraden van studie. Je hoeft jezelf ook niet weg te geven. Pas op dat je jezelf niet als een hoer verkoopt.

8. Dan kun je beter als de profeten zijn of rennen voor je leven. Het is dus goed om soms in een identiteits crisis te zijn, want de stad geeft onder dwang de mens telkens weer valse identiteiten.

Rijg je strategische sieraden, breng je profetische boodschappen in natuur patronen. Camoufleer jezelf goed als je onder deze dwazen bent. Als ze je vragen rechts te gaan, ga dan links. Laat je niet in een hokje drukken. De identiteits crisissen zijn ervoor om je te beschermen. Laat je niet brainwashen. Blijf uniek, anders is de strijd verloren. Overlappingen van realiteiten kun je niet zomaar ontwijken. Je moet ermee rijgen, ze te slim af zijn.

9. De vrucht van het evangelie, van de vrouw en moeder van leven, leidt ons eerst tot een verwarrende situatie waarin ons ego kan sterven. Ook Adam moest zijn paradijs verlaten om te komen tot het grotere paradijs, de grotere context, en hiervoor moest hij een lange en slopende weg begaan. Hij moest terug tot de wildernis, waar zijn eerste liefde hem riep, Lethe, en zij leidt hem tot Naamah, de oerkennis.

10. Tot zover het overzicht van Odenlech 26. Laten we weer even kijken naar het eerste vers van dit stuk : Paulus predikt de boodschap van het geloof, wat in het Aramees volharding betekent.

11. Nu, de dochter van de hemel is een beeld van de volharding. Geloof is volharding, en daarvan is de dochter een beeld. Je hebt dat geloof allereerst nodig. Het begint dus bij de dochter van de hemel. Laat het geen menselijk geloof zijn. Laat het geen blind geloof zijn, geen geloof van : 'ik geloof het allemaal wel.' Als geloof wordt genoemd, dan gaat om de dochter van de hemel, de volharding, de vertragende vreze des Heeren. Je vertraagt in de stad, om zo te kunnen gaan tot de tent van Bilha. Dan moet je eerst over de rivier van de vergetelheid, de Lethe, heenzwemmen. Dat is het pad van de dochter van de hemel. Zij zal je daartoe leiden. Ze leidt je er niet omheen, maar doorheen.

12. Hoe cruciaal de dochter van de hemel is zien we in het boek Behemma. Wat de mens de Moeder Heere heeft aangedaan is met geen pen te beschrijven, daarom is zij in eeuwige toorn. Zo diep is dat lijden gegaan, dat de mens Haar op die wijze heeft aangestoken. Zij zal de mens zeker vernietigen. De natuur is tegen de mens. Zij zal haar schepping verwoesten. Zo is het, en niet anders. Het is allemaal maar tijdelijk. Het kwaad zal niet blijven bestaan. De mens is gedoemd. Maar sinds zij ook moeder is : Zij is wraak en een eeuwige toorn, maar er is hoop in haar dochter, de wever van alle dingen. Ze heeft haar manden gevlochten waarin ze alles zal scheiden voor de grote dag des oordeels.
Behemma 19

13. De Moeder Heere wil niet meer. Toch, toch - en dat lezen we ook in het laatste boek Buli - is er hoop in haar dochter. Laten we ons daar aan vasthouden.

14. Er is geen hoop meer voor de mensheid.
Toch is er hoop in haar dochter.
Er is geen hoop meer, en toch is er hoop in haar dochter.
De deur is dicht, maar staat op een kier.

15. Laten wij daarvan gebruik maken.
God is tegen de mens, maar in Haar dochter is er hoop, is er een weg.

16. Wat een moeilijke, maar ook hoopvolle boodschap hebben wij te prediken. Ze haat de mensheid voor wat ze haar dochter hebben aangedaan. Niet alleen is ze vertoornd over wat de mensen Haarzelf hebben aangedaan, maar ook voor wat de mensheid haar dochter heeft aangedaan. Dat is de boodschap die wij prediken. Wij draaien daar niet omheen.

17. Ze zal zich afvragen : 'Wat heb ik eigenlijk geschapen ?' Ze haat de mensheid voor wat ze haar dochter hebben aangedaan. Ze haat mannen vanwege de trots die ze hen heeft gegeven. Ja, ze schiep dwaze mannen, zodat Haar eeuwige raad en kennis zou worden geopenbaard.

18. Waarom staat dit hier zo ? Het is heel simpel : Zij schiep mensen met een vrije wil, maar omdat ze zich overgaven aan verharding naar Haar, heeft Zij hen daaraan overgegeven. Ze is in volslagen toorn naar de aarde gekomen.

19. Niet leuk om te horen, hè ? Het is wel onze Moeder, degene die ons heeft gemaakt. In het boek Beloch gaat zij zo ver te zeggen dat Zij geen Moeder is. Waarom ? Zij wil er niets van weten. Zo erg heeft de mensheid Haar gekrenkt. Dan moet je het wel heel erg extreem hebben gemaakt als je zo ver kunt gaan dat je eigen Moeder geen moeder meer wil zijn. Dan heb je het wel heel erg verprutst. Ze wil er niets maar dan ook niets van weten, en niets maar dan ook niets mee te maken hebben, en toch is er hoop in haar dochter. Dan moeten we even niet bij de Moeder zijn, maar naar haar dochter gaan. We kunnen niet rechtstreeks tot de Moeder gaan. Zij is niet meer de Moeder der mensen. Ze hebben het te bont gemaakt. Ze hebben haar verkracht en omgebracht. Zij is niet meer. Zij is ver weg. Zij is alle grenzen van leven en dood en van hemel en hel overgegaan. Laat de mens zich niks meer inbeelden.

20. Toch prediken wij die hoop die er nog is in de dochter, waar zij over spreekt. Laten we verder lezen in Behemma 19 : Er zal geen genade en geen hoop zijn wanneer ze de portalen van de aarde bezoekt. Er zal een dag van angst en beven zijn, wanneer ze de trots neerhaalt en breekt. Velen zullen roepen: Hemel, Hemel, maar ze zal hen niet horen, omdat ze haar geboden hebben overtreden. Ze hebben hun mannelijke goden toegejuicht en machtige mannen getrouwd die niet bij haar woonden. Ja, ze zal hen neerhalen met hun kracht. Er is een dag dat ze zich tegen al het kwaad en hun leugens zal keren. En ze zal hun graven vullen met dode paarden. Er is een dag dat ze tegen alles komt wat hoog en machtig is. Het is niet waar dat iedereen die naar de dochter komt, zal worden gered. Omdat zij ook de afwijzing is. Ze kiest wie ze wil. Ze is voorbestemming. Vreest Haar als gij Haar benadert. Wees niet dwaas. Ze is niet gemakkelijk te behagen. Ze is moeilijk, in tegenstelling tot al uw afgoden.

21. Strijd om de dochter te ontvangen. Er is geen gemakkelijke weg tot de hemel. Wie heeft u misleid? En velen zullen proberen binnen te komen, maar slechts enkelen zullen er doorheen komen. Maar toch zal er een overvloed aan genade zijn, want Zij is genade. Laat dan niemand over haar liegen. Spreek dan de waarheid en houd u aan haar geboden. Ze is de hemelse gerechtigheid waarin haar zorg wordt geopenbaard. Ze draagt geen zorg zoals de mensheid, maar door gerechtigheid. En in Haar rechtvaardigheid wordt Haar kennis geopenbaard. Haar woorden reiken naar de diepten van donkere plaatsen, om alles bloot te leggen en te onthullen. Er is niets voor Haar verborgen. Alles zal aan de oppervlakte komen. Haar toorn is gericht op de hele mensheid, aangezien ze ver van haar hebben geleefd. Ze zal hen opvoeden als haar eigen kinderen. Ze zal hen klaarmaken voor haar wilde melk en honing. Zij zal hen uitrusten. Zij zal hen in de wilde natuur van

Haar afhankelijk maken. Zij zullen in Haar herboren worden als in een rivier van wilde melk. Alleen door oorlog kan de hemel worden bereikt. En zij zal de hemelse dochter aan de mens laten zien, aangezien de hemelse dochter de enige weg naar Haar is. En er zal honger zijn en geen dood, aangezien Zij het eeuwige leven heeft geschonken. En het zal hen doen verlangen naar haar melk en haar wilde honing. Zij is de heerser van alle heersers. En alleen door de dochter is er een weg naar Haar. Hoe kan een man in Haar aanwezigheid leven? Alleen door haar dochter! Strijd de goede strijd, om Haar in je leven te ontvangen. Allen zijn zondaars in Haar ogen. Niemand doet goed, maar zij geeft genade aan de rechtvaardigen.

22. Of een mens dus nog binnenkomt staat of valt bij hoe de mens met haar dochter omgaat. Dat mag de mens dus niet verprutsen. Zij geeft dus hoopvolle beloftes, dat zij uiteindelijk weer tot moeder zal zijn. Er zal een overvloed aan genade zijn, want Zij is genade.

23. Zij heeft een plan : Eerst zullen zij terug moeten naar de baarmoeder, als ongeboren kinderen. Maar de dochter van de hemel is hierin de enige weg naar Haar. Als zij daar verkeerd mee omspringen dan is er geen weg. Daar hangt dus alles van af. Laat de mensheid deze kans niet missen. Het is de enige hoop nog voor de mensen. Dit is een uiterst ernstige boodschap waar wij niet zomaar lichtelijk even omheen kunnen draaien. We kunnen dit niet zachter maken, want dan zouden wij op de stoel van Eli zitten. Moeder God is het zat. Spuugzat. De mensheid heeft nog één kans.

24. Dit pad van het dochterschap is dus het pad van de vreze des Heeren, die Zij wil onderwijzen. Het gaat dus niet zomaar om de dochter op zich, maar haar betekenis. Vandaar ook dat niet iedereen zomaar door de dochter binnenkomt. Het is geen opzegversje. Strijd om de dochter te ontvangen, staat er. Er zijn namelijk ook zoveel bedrieglijke dochters van het vlees, van het kwaad, waar de nieuwe bijbel veel over spreekt en veel tegen waarschuwt. Je bent er dus niet zomaar.

25. Behemma 20 zegt dan : De Hemel stuurde haar dochter naar de aarde. Zij die in geloof tot Haar komen, zullen zien dat Zij werkelijk Zorg is, als in een nieuw verbond. Waar Haar voeten de aarde raken, is oorlog en vernietiging. Ze treft alle huichelaars. Pijlen met gif zijn op Haar boog. Geloof in Haar en Zij zal voor u zorgen, u leiden en bewaken.

26. Ze roept Haar strijders op voor een hogere oorlog. U maakte een hemelse weg, als Uw dochter, zodat de mensheid tot de hemel zou kunnen komen, maar zij hebben U verraden, en daarom woont gij ver van hen vandaan. En gij hebt oorlog in gedachten tegen hen, zonder gebrek aan minachting. En toch ligt het pad tot U open, omdat U genadig bent. Maar het pad is smal en vol gevaren. En gij zendt beesten en versperringen om ze te testen. En gij hebt uw woord geschapen in de storm en het gezuiverd. En gij hebt dieven neergeslagen. En gij toonde uzelf aan hen die door u geleid werden in de storm. En gij hebt tegen hen gebruld en oorlog tegen hen gevoerd, zoals zij tegen u hebben gezondigd en gelogen hebben over uw paden.